

LANDMAKT OG LANDMAKT...;
BUSINESS AS USUAL

Dag Jørgen Høgetveit
November 2017

LANDMAKT OG LANDMAKT...; BUSINESS AS USUAL

"-Det blir lenge til vi forlater gamlemåten å operere på. Man skal være litt forsiktig med å la seg blende av teknologien, sier" gen.lt. Rune Jakobsen, Aft. 04.03.16. "-Men Norge satser jo veldig på avanserte våpensystemer. Som F-35, som krever så mye økonomisk at det går ut over bakkestyrkene, som du sier vil være der i mange år fremover, og som nå blir skviset?
-Det var en påstand fra din side. Det håper jeg at ikke skjer."

"-...vi trenger å få flere gjennom. Når vi øker tjenestetiden, blir det færre soldater. Heimevernet rekrutterer fra førstegangstjenesten. Vi må også bygge mobiliseringsdelen av Hæren, og da er vi avhengig av et visst volum". (Gen.maj. Odin Johannessen, Forsvarets Forum, okt./-17)

"-Realiteten er at Hæren vår har blitt så liten at den er irrelevant. Hæren må få et større volum, og det er det ikke rom for i de midlene som er satt av i langtidsplanen". (Gen.lt. Kjell Grandhagen, Kl.k. 19.06.17)

"De finansielle rammene er ikke tilstrekkelige", sa <Odin> Johannessen, som også la til at "vi trenger flere soldater på en daglig basis", men et "det har vært vanskelig å formidle alvorligheten i situasjonen til den norske offentligheten". (Army Summit, 17. okt.; Kl.k. 18.10.17)

Dag Jørgen Høgetveit; november 2017

"Regjeringens langtidsplan for Forsvaret, LTP, ble lagt fram fredag 17. juni 2016. Den markedsføres som et opplegg for økt kampkraft og bærekraft", innleder flaggkom. Jacob Børresen sin analyse av planen gen.lt. Grandhagen påpekte ikke leverte på en 'langtidsplan's kardinalpunkt; helhetlighet. For anledningen ble Stortinget invitert til å konsentrere & bevilge på luft og sjø.

Børresen skriver mot avslutning (Norsk Militært Tidsskrift 3/-16): "Jeg konstaterer at regjeringen med denne planen legger opp til en forsvarsstruktur som ikke vil la seg finansiere innenfor planens økonomiske rammer. Så selv om Stortinget, mot all erfaring, denne gangen skulle fullfinansiere planen, vil Forsvaret fortsatt befinne seg i en situasjon der det ikke er tilstrekkelige midler til å trene og øve. Og Forsvaret vil fortsatt være helt marginalt bemannet i forhold til vanlige fredstidsnormer, samtidig som Forsvaret er forutsatt å skulle fungere i krise og krig, hvor vi av erfaring vet at det blir et betydelig statistisk frafall som følge av stress, utmattelse og angst i krisesituasjoner, for ikke å snakke om falne i krig. En organisasjon som Forsvaret burde derfor være robust bemannet.

LTPen viderefører det som har vært trenden de siste åtte til tolv år med å satse på kvalitet, i betydningen det beste som kan anskaffes av materiell, på bekostning av utholdenhet i form av kvantitet og på bekostning av kvalitet i kompetanse innen strid og stridsledelse - som bare kan anskaffes gjennom solid utdanning som basis, kombinert med stadig trening og jevnlig øvelser. Det skal kuttes i utdanning, og det er ikke penger til <å> trene og øve i nødvendig utstrekning."

Og budsjettene synes å følge opp (Kl.k. 13.10.17): "På tross av at budsjettet øker kraftig, står Hærens og Heimevernets budsjetter stille." Leder NOF, Torbjørn Bongo "ser med bekymring på forsvarsbudsjettet og frykter at Hæren må kutte i neste års budsjetter for å få driftsbudsjettet til å gå opp. -Dette kan fort gå ut over ammunisjon og øving i Hæren, sier Bongo."

Men når det kommer til hildiringer, bruker det ikke skorte; f.eks.: "Etter at den nye langtidsplanen ble vedtatt av Stortinget var forsvarssjen... klar: "Planen er et historisk løft", uttalte forsvarssjefen." (Stort.repr.Hårek Elvenes (H), Dagen 20.04.17)

Jon Hustad (Dag og Tid 22.09.17) har plukket sammen aktuelle tall: "Tala som det har vore så mykje debatt om, finn vi i Prop. 151 S: "Kampkraft og bærekraft", som regjeringa la fram før sumaren i fjor. Det er ein litt underleg proporsjon <sic> for dei som kan litt om dei historiske løyvingane til Førsvaret. Gong etter gong dukkar nemleg denne og liknande formuleringar opp: "Regjeringa legg opp til en historisk økning av forsvarsbudsjettet". Det kan henda slik at dei som har skrive dette, ikkje kjenner til historia, for den lovde auken, om han i det heile teke finst, er ikkje i nærleiken av å vera historisk."

KAMPKRAFT OG BÆREKRAFT?

"Bærekraft"; helt konkret:

"... hvor viktig det er for både moral og stridsevne at man vet at om man blir såret i strid, så er helikoptervingen der bak deg." "Det vil være helt ødeleggende for stridsevnen å flytte helikoptrene som er nøkkelen i evakuering av syke og sårede til Sør-Norge." (Brig. Svein Ødegården; tidl. sanitetsinspektør, Hæren; Kl.k. 25.10.17) Man må ikke være syk eller såret for å behøve evakuering oppover.

"Kampkraft"? Hvor da? Der Hæren (evt. 'Hæren') har sitt tyngre materiell?

"-Transporthelikoptrene som Luftforsvaret bistår Hæren med, prioriterer vi til spesialstyrkene for å gi disse økt operativ evne og mobilitet, sier forsvarsministeren til NTB." (Nat. 14.10.17) Det følger at Hæren er nedprioritert på operativ evne og mobilitet.

"Vår tunge, mekaniserte hærstruktur, som med minimal sannsynlighet vil klare å være på rett sted til rett tid, er ikke svaret på fremtidens utfordringer." (Gen.lt. Robert Mood; Skal vi fortsette med hodet i sanden?; kronikk, Aftp. 23.08.16)

Maj. John Berg (N.M.T. 3/-16): "Tidligere forsvarssjef, general Sverre Diesens artikkel "Kampfly eller hærstyrker" i NMT 2/2016 er som vanlig forbil- ledlig i sin logikk, men bærer også preg av Diesens karakteristiske blytunge og smalsporede argumentasjon."

"Diesen skriver ikke mye om russisk hybrid-krig eller "desant" (russernes økende evne til store og raske luftlandsettinger av bakkestyrker), eller store terroranslag utenfor politiets ressurser. Hans utlegninger om svakhetene ved å skulle kjøre mekaniserte styrker 300 km inn i Finnmark, svekkes av at han ikke går inn på behovet for luftmobile styrker, med store helikoptre. Er det ikke behov for å frigjøre store penger her, Diesen? Hva gjør andre land? Har ikke de luftmobile styrker?"

Berg (Aftp. 03.11.17): "Regjeringens forslag om å frata Hæren taktisk helikopterstøtte innebærer at vi får den eneste moderne hæren i hele verden uten slik kapasitet. Dette handler langt fra bare om evakuering av sårede og utsetting av observatører, men om rask taktisk forflytting av kampstyrker, minst en tropp og helst et kompani over store avstander. Allerede i dag er helikopterkapasiteten til dette kritisk svak."

"Det er lett å finansiere 15-20 nye store taktiske helikoptre til Førsvaret, av en type med svær bakluke, slik at man får med ikke bare soldater, men også nødvendig utstyr. Det er bare å gjøre som de aller fleste andre land i samarbeidet."

"Hvis helikopterstøtte til spesialstyrkene på Rena, for deres eget behov og for deres støtte til politiet hadde vært avgjørende, hadde man ikke samlet helikoptrene på Rygge, men på Rena. Slik man nå gjør det, taper man en time ved innsetting i Oslo."

PERSONELL

"Da Sverre Diesen for noen år siden snakket varmt om å bytte ut vernepliktige med vervede, så <Rune> Jakobsen seg nødt til å tale ham midt i mot. -Forankringen i det norske folk er viktig. Og det handler om å ha nok kompetente styrker som vi har råd til." (F.F. aug./17)

"-Det nytter ikke å bygge tillit, skape stabilitet eller roe gemytter med bare

å slippe bomber i hodet på noen". (Gen.maj. Odin Johannessen; Aftp. 24.08.16)
"Det er . . . et faktum at bare 6857 norske kvinner og menn i 2016 fullførte førstegangstjenesten. Dette er historisk lavt og nesten 1000 færre enn i 2015." (Aftp. 20.04.17)

3

"-Soldater er den ultimate formen for forpliktelse. Uten soldater på bakken kan du ikke konsolidere vunnet terreng, og fra et norsk perspektiv er det å ha soldater rundt om i landet den ultimate formen for forsvar. Det viser forpliktelse fra Norges side, og det hever kostnaden for en motstander, sier" Gen. David Perkins, leder for "den amerikanske hærens doktrinekommando", "ansvarlig for hærens trening, planlegging og forming av framtidens amerikanske hær." (Kl.k. 18.10.17)

"Poenget er ikke hvor mange brigader som trengs for å forsvare Finnmark. Krig er ingen eksakt vitenskap, selv om det er lett å falle ned på slike størrelser. Ved å fortsette å fokusere på et smalt sett av utfordringer, ispedd personangrep og hersketeknikker, maskerer Diesen det overordnede spørsmålet. Regjeringen er nødt til å spørre seg hvilke signaler vi som småstat i et avsideliggende hjørne av Europa sender, både til vår potensielle motstander og til våre allierte, dersom vi velger et forsvarskonsept uten en troverdig landmakt. Hvilken handlefrihet og fleksibilitet står norske myndigheter igjen med dersom vi velger Sverre Diesens løsning med en forsvarsstruktur som utelukkende prioriterer langtrekkende presisjonsild?"

"Man må ikke ha spesielle filtre, som Diesen antyder at jeg har, for å forstå hva general McMaster sa i debatten på Litteraturhuset i september i fjor. Når han sa at en forsvarsstrategi basert på avskrekking, som ikke understøttes av en balansert forsvarsstruktur, står i fare for å mislykkes, så mente han det. Når McMaster sa at man i en konflikt ikke kan velge bort å holde terreng og beskytte befolkning, så mente han det."

"Det finnes generiske, tidløse og universelle lærdommer og erfaringer, som selv ikke Sverre Diesen kan avfeie. Eller det kan han selvfølgelig, hvilket er akkurat hva han gjør." (Knut J. Støvne; Minerva 24.03.17)

Og drømmen om å nedlegge vernepliktsbaserte 2.bataljon, forøvrig en rekrutteringsbrønn for de vervede styrker, er naturligvis ikke død.

"I likhet med Diesens Forsvarsstudie 2007 ville Sunde styrke profesjonaliseringen av Hæren ved å legge ned 2. bataljon for å frigjøre midler til å profesjonalisere Panserbataljonen. Likeledes foreslo Sunde, som Diesen, å redusere Heimevernet fra 45 000 til 30 000 hoder, og fra elleve til syv distrikter. Argumentet var kjent: å frigjøre midler for å satse på kvalitet fremfor kvantitet." (Olav Bogen & Magnus Håkenstad; Balansegang - Forsvarets omstilling etter den kalde krigen; s.309)

"-I dag tenker Forsvaret nesten bare på teknologi, og veldig lite på mennesker. Hvis man investerer store summer i utstyr, men satser lite på folkene, så hjelper det lite. Da får vi ikke utnyttet det vi kjøper godt nok, sier Ulriksen. Samtidig som milliarder skal gå til fly de neste årene, legges det opp til innsparinger i Forsvarets utdanning. -Forsvarets utdanning blir dårligere enn før. Insentivene for å få folk til å bli igjen i Forsvaret, forsvinner. Alt for å spare småpenger, sier han.

De store pengene går til flyet". (Forsker Ståle Ulriksen, Sjøkrigsskolen; Kl.k. 08.11.17)

TILFELLET SVERRE DIESEN

"Dessuten - skulle Russland likevel velge å angripe med bakkestyrker står de fritt i å velge hvor angrepet skal skje, og de eneste som da kan rekke fram i tide er kampfly. Sverre Diesen har i en artikkel i Norsk militært tidsskrift nr. 2/2016, "Kampfly eller hærstyrker?", redegjort i detalj for dette synet på bakkestyrkers rolle i moderne krig i Norge. Etter å ha lest artikkelen gikk det opp for meg at denne LTPen i praksis er Sverre Diesens LTP." (J. Børresen; op.cit.)

Knut J. Støvne igjen (op.cit.): "I kjent stil leverer den tidligere forsvarssjefen en bredside av hersketeknikker og personangrep mot den som drister seg til å være uenig med ham. I sitt svar på mitt debattinnlegg i Minerva 16.mars, får han plass til hedersbetegnelser som uredelig, uærlig, under falskt flagg, reaksjonær, kvasiteoretisk og blottet for konsistens. I tillegg til patetisk og innsiktsløs, selvsagt.

Men. Det er jeg villig til å overse. Det som ikke kan oversees er dette: Gjennom sin retoriske og arrogante argumentasjon, fortsetter Sverre Diesen å forlede befolkningen og landets politikere til å tro at vår sikkerhet best ivaretas med et lite, høyteknologisk forsvar uten evne til å føre kamp på landjorden. Ved å bruke velkjente hersketeknikker, tilslører han de åpenbare svakhetene hans løsning har, men som han ikke er villig til å innrømme. Sverre Diesen bærer et tungt ansvar for at Norges forsvarsstrategi går i en retning som øker spenningsnivået i våre nærområder, og reduserer handlefriheten vi har som nasjon."

Diesen "fortsetter sin livsoppgave for å realisere idéer han introduserte på 90-tallet, men som senere, igjen og igjen, har blitt tilbakevist i møte med realitetene på slagmarken." "Sverre Diesen bærer et enormt ansvar for å ha påvirket den norske forsvarspolitikken dit den er i dag. Dersom vi fortsetter på hans linje, risikerer nasjonen enorme økonomiske, territorielle og menneskelige kostnader, når det viser seg at hans konsept ikke virker."

"Det Diesen og jeg synes å være enige om, er at hensikten med en innledende strid i Finnmark er å "skape en udiskutabel stridssituasjon" som skal utløse sikkerhetsgarantier og alliert støtte. Men jeg vil så tvil om at det er "prosjisering av ildvirkning til et hvilket som helst punkt innenfor hele dette landområdet (Finnmark) i løpet av meget begrenset tid" som er den sikreste måten å etablere denne udiskutable stridssituasjonen på. Spesielt siden mange av de våpensystemene Diesen beskriver som en trussel, neppe vil befinne seg på norsk territorium. Og hvis dette var den beste måten å etablere denne udiskutable stridssituasjonen på, hvor mange F-35 med kryssermissiler ville da det være behov for? Svaret er neppe 52.

Og hvordan går vi så videre? Hvordan ser Sverre Diesen for seg at resten av krigen vil arte seg? Landstyrker for å gjenopprette norsk territoriell suverenitet kommer ikke dumpende ned av seg selv. Som McMaster påpekte, vil det bestandig være behov for å konsolidere situasjonen. Hvordan gjør vi det uten egne landstyrker? Og hvordan forklarer vi våre allierte hvorfor de skal slåss med landstyrker på norsk jord, hvis vi selv ikke er villige til å ta den kostnaden?"

"Diesen bruker den velkjente hersketeknikken sarkasme når han hevder at stridsvogner og artilleri ikke er egnet mot hybride trusler. Vel, de er i hvert fall vesentlig bedre egnet enn fly og missiler. Med en troverdig landmakt er det mulig å skalere en respons. Med Diesens løsning har bryteren bare to stillinger: Enten slipper du bombene, eller så gjør du ingenting. Diesen ser kanskje for seg å bruke et missil med 100 kilos sprengladning mot en gruppe uidentifiserte grønne menn som har inntatt rådhuset i Lakselv? Hvis du velger å gjøre ingenting ved et hybrid scenario i Finnmark kan veien til et fait accompli være kort. Da er veien til å ta tilbake tapt territorium lang, og veien for alliert støtte enda lengre."

"F-35 ... innebærer en vesentlig sårbarhet. Man trenger ikke en gang slå ut flyene og basene for å gjøre dem irrelevante. Piloter kan, som Sovjetunionen planla, myrdes. De hypersofistikerte hjelmene som de bruker, kan hackes eller saboteres, og sambandssystemene de er avhengige av, kan jammes. En motstander har et utall av muligheter til å sette vårt såkalte strategiske hovedkampsystem ut av spill.

Og hva da? Hvordan skal den "udiskutable stridssituasjonen" etableres da? Diesen ser ut til å undervurdere motstanderens evne til å opptre asymmetrisk mot oss, og heller overfokusere på utfordringene som ligger rundt det å operere med landmakt i Norge.

Ubåter er, selv om vi kommer til å ha faretruende få, en strategisk ressurs en maritim nasjon som Norge ikke kan være foruten. Ingen må være i tvil om det heller. Men det er sammen med troverdige landstyrker at disse kapasitetene ut-

gjør en tærskel som en motstander må forholde seg til. I alle domener. Hvis en motstander slipper å forholde seg til en kapasitet på land, gir vi ham en uforholdsmessig stor fordel. Det var ett av general McMasters hovedpoenger under debatten i Litteraturhuset.

Så kan man diskutere hvordan denne kapasiteten skal se ut. At den må ha god mobilitet, solid beskyttelse, betydelig ildkraft og være gruppert i strategisk viktige områder, er sikkert."

FRANSK SØLV

"Vi er på vei til å bli det andre landet i nyere tid som klarer det kunststykke å bevilge forsvarsevnen sønder og sammen. Det første var Frankrike med den svindyre Maginot-festningslinjen på 1930-tallet. I 1940 ble den omgått og smadret.

En annen regjering blir kanskje bare marginalt bedre. Senterpartiet må påregnes å stå på kravet om en styrket landmakt, men partiet har ingen analyse og intet helhetssyn. Arbeiderpartiet har skjelettene fra kampflysaken i skapet, og det er kampflysaken med dens ringvirkninger som fremtvinger et ultrateknologisk og svimlende kostbart mini-forsvar som raskt vil kunne slås ut. Vi har mistet den seighet som først og fremst USA har erfart at skaper problemer i moderne kriger, den utholdenhet som gjør det så vanskelig for en angriper å avslutte krigene." (John Berg; Aftp. 07.09.17)

"... det kunststykke å bevilge forsvarsevnen sønder og sammen..."

Winston Spencer Churchill skriver i Den AnnenVerdenskrig (II) at det var "underlig at man ikke hadde ført" Maginot-linjen "lenger fram, iallfall langs Meuse. Den kunne da ha virket som et fast skjold, som frigjorde et tungt, skarpt og offensivt fransk sverd. Men marsjal Pétain hadde satt seg imot denne forlengelsen. Han hevdet iherdig at man kunne avskrive Ardennene som invasjonrute på grunn av lendet der. Og følgelig ble de avskrevet." osv.

Der var for såvidt mér i det franske nederlag (jeg antar det ikke er pensum på krigsakademiene): "Han er jesuitt på sin hals", "Weygand er den farligste mann i den klerikal-militære klikk", kunne Georges B. Clemenceau (1841-1929) si om ham (se Dr.philos. Olav Valen-Sendstad; Moskva og Rom; s.53). Amerikanske Converted Catholics Magazine (1944) som Valen-Sendstad gjengir, skriver om å "la den franske hær være så desorganisert og demoralisert i fredstid, at nazi-seieren kunne sikres... Denne sabotasje mot den franske hær fortsatte like til krigserklæringen i 1939, ja også senere."

19. mai 1940 ble tidl. generalinspektør for Hæren, Maxime Weygand, fransk øverstkommanderende. Og Winston Churchill redegjør for hvordan dét kom til å forløpe. I juni fant f.eks. Weygand det galt å holde en eneste jagerskvadron tilbake i England.

Churchill (D.A.V.III): "Hele sitt liv hadde han hatt en sterk uvilje mot den tredje republikks parlamentariske styre. Som ivrig troende katolikk betraktet han den katastrofe som hadde rammet hans land, som Guds straffedom, fordi det hadde oppgitt den kristne tro. Følgelig brukte han sin makt som militær øverstkommanderende langt utover de grenser som hans faglige ansvar - selv om det var stort - rettferdiggjorde eller krevde. Han konfronterte statsministeren med erklæringer om at de franske arméer ikke kunne kjempe mer, og at det var på høy tid å stanse en grufull og nytteløs massakre før det oppsto alminnelig anarki." "Weygands standpunkt, at den armé som sto under hans kommando, etter hans mening ikke ville kjempe mer, og at den franske republikk derfor måtte gi seg og befale sine væpnede styrker å adlyde en ordre som han var høyst villig til å utføre, finner ingen støtte i siviliserte staters lov og praksis og heller ikke i soldatens yrkesmessige æreskodeks."

Det bør vel tilføyes at Weygands "kristne tro" var knyttet til Vatikan-diktatoren alias 'Kristi stedfortreder' (som om en slik størrelse nogensinde eksisterte.)

Det kan ytterligere tilføyes at utviklingen i Frankrike fikk konsekvens for allierte disposisjoner i (Nord-)Norge.

Der er mer å si om fremtidens norske sjø- og kystforsvar enn at det skal disponere operative 1,33 ubåter.

"Da admiral Haakon Bruun-Hanssen var sjef FOH besluttet han at sjøoperasjons-senteret skulle overføres til Sjøforsvaret på Haakonsvern. Årsaken var ressursmangel ved FOH, og det fulgte verken stillinger eller driftsmidler med flyttingen. Samlokaliseringen av Sjøops, Luftops og Landops med FKNs og FKS fellesoperative hovedkvarter under den kalde krigen var noe Norge var særlig stolt av, fordi det var befordrende for evne til fellesoperasjoner. Det er et tankekors at vi gir avkall på denne modellen, samtidig som innføring av langtrekkende presisjonsvåpen og databaserte sambandsnettverk, gjør at evnen til reelle fellesoperasjoner, såkalt nettverkentrisk krigføring, er større og viktigere enn noen gang. Men om denne teknologien skal kunne utnyttes optimalt, fordrer det etablering og vedlikehold av sterke fellesoperative miljøer, og ikke - som det nå legges opp til - at disse miljøene blir utvannet og svekket." (Jacob Børresen; NMT 3/-16)

"-Dagens rekkevidde gir helt andre muligheter enn det gjorde før. Færre fartøyer leverer i dag like mye kampkraft som mange flere gjorde før." (Adm. Haakon Bruun-Hanssen; Aftp. 20.04.17) Javel. Hvor da? Jeg mener noe sånt som 'hvilke fartøyer'?

"-Er det kostnadene ved å ha MTB-fartøyene i bruk, eller fartøyenes begrensninger som gjør at man mener man kan klare seg uten dem?

-Det er kostnadene som førte til at det ble anbefalt å utfase dem når F-35 har sjømålmissiler på plass. Vi kommer til en fase der disse fartøyene må oppgraderes dersom de skal videreføres. Det vil bli et økonomisk spørsmål, men vi vil igjen vurdere det når tiden kommer." (Bruun-Hanssen)

Ståle Ulriksen, Sjøkrigsskolen/NUPI (bt.no 14.07.17): "Nordflåtens viktigste oppgave er å sikre og opprettholde Russlands strategiske kjernefysiske andreslagskapasitet, altså evnen til å avskrekke et kjernefysisk angrep på Russland. Denne ivaretas av store atomdrevne ubåter med interkontinentale ballistiske missiler."

"Disse ubåtene kan ha inntil 200 atomstridsladninger om bord. Dette er Russlands livsforsikring. Admiralen i nord vil neppe gjøre noe som kan svekke evnen til å beskytte disse ubåtene. Det vil også være usedvanlig dumt av Norge å foreta seg noe som kan true dem."

Norge hadde neppe råd til større skip; nylig lyktes man få fire fregatter fri fra bøyene samtidig, uten at Riksrevisjonens kritikk av beskaffenheten derfor må antas passé: Men skutene er fredet.

Ulriksen (Kl.k: 28.10.17): Russerne "...har ikke lenger råd til å bygge store skip. I stedet har de gjort noe veldig lurt: De bygger masse små korvetter og plasserer kryssermissiler på dem". Ulriksen (fra bt.no igjen): "Omleggingen til en flåte med mindre fartøyer vil svekke den russiske marinen på det åpne havet. Da vil de mange korvettene ha stor fordel av å kunne operere langs Norskekysten. Den norske marinen har i mange øvelser slått teknologisk overlegne motstandere ved å utnytte topografien og oseanografien på kysten. Men det er krevende å operere der.

Vinteren 2015 skrev Fiskeribladet Fiskaren at russiske myndigheter oppfordrer sine sjøfolk til å skaffe seg kjennskap til norskekysten og å skaffe seg faredsbevis. Da vil de kunne fungere som losere for russiske fartøyer i krig. Jeg har selv fått bekymringsmeldinger fra Losvesenet om at mange russere nå skaffer seg slike bevis. En forutsetning for at russerne skal kunne utføre slike operasjoner, er at de kan operere relativt trygt innaskjærs.

Da er den allerede gjennomførte nedleggelsen av Sjøheimvrnet og den planlagte nedleggelsen av MTB-våpenet en ren gavepakke.

De russiske styrkene i nord har mange oppgaver. Bare en mindre del kan avsettes til et angrep på norsk territorium. Til gjengjeld må norske styrker regne

med å håndtere slike angrep uten stor hjelp utenfra.
For et rikt land som skal forberede seg på å slåss på hjemmebane, burde dette faktisk være overkommelig. Men det forutsetter jo at det faktisk bevilges penger til Forsvaret – og at Forsvaret utvikles med et visst strategisk gangsyn."

Tja; så var det dét: Om "strategisk gangsyn" skal antas fraværende eller tilstødeværende.

"På Andøya er det mulig å ta imot allierte kampfly, som gir stor kampkraft. Den muligheten forsvinner fra Nørd-Norge når du legger ned Andøya flystasjon." Nationen (07.07.17) gjengir (fhv.) leder av Andøy Høyre, Yngve Laukslett.

"Samtidig som Luftforsvaret er i startgropa med å fase inn de første av 52 nye kampfly, er det utfordringer med å holde dagens fly i luften."

"Hvordan påvirker omorganiseringen og alle endringene Luftforsvaret?" Klassekampen (12.07.17) spør hovedtillitsvalgt for Luftforsvaret i Norges Offisersforbund, Tor-Egil Vangstad. "-Det oppleves som utmattende for personellet, som over lang tid har stått midt i omstillingsprosesser." "Han presiserer at Luftforsvaret er privilegert som nå får nytt og moderne utstyr, men viser til at dette fører til store omstillinger. -Det er en påkjenning å fase inn nye systemer, og Luftforsvaret treffes av veldig mye samtidig. Det har vi gang på gang tatt opp med ledelsen."

Kl.k. (08.11.17): "-Det som var den opprinnelige planen i 2012, var at vi skulle gjennomføre det store løftet i Hæren før de store utbetalingene i F-35 begynte å løpe. Det skjedde ikke." (Torbjørn Bongo, leder NOF)

Simen Tallaksen skriver bl.a. "Andre kapasiteter i Forsvaret kuttet, med begrunnelsen at kampflyene skal kunne overta deres oppgaver. Et eksempel på dette er Sjøforsvarets kystkorvetter, som skal fases ut innen 2025. Resultatet blir at svært mange oppgaver havner på de nye kampflyene i en konflikt." "Kort oppsummert – Norge er i ferd med å lage en forsvarsstrategi der vi legger alle eggene i en kurv."

"Forsker Ståle Ulriksen ved Sjøkrigsskolen bruker Clausewitz' teori om "Schwerpunkt" for å forklare hva som er i ferd med å skje med Norges anskaffelse av nye kampfly. -Schwerpunkt, eller tyngdepunkt på norsk, handler om hvor fienden har konsentrert sine styrker. Fienden kollapser om man lykkes i å ramme dette tyngdepunktet. Disse flyene kommer til å bli Norges tyngdepunkt om vi følger planene det nå legges opp til, sier Ulriksen."

Det var noe om "strategisk gangsyn", var det ikke?

"... som Ulriksen påpeker: Moderne teknologi gjør det stadig enklere å ødelegge ting, og stadig vanskeligere å forsvare seg. Med mindre Norge er den aggressive part, er det en reell fare for at hovedstyrken av de norske flyene aldri vil komme seg på vingene i en militær konflikt.

Dette problemet virket det ikke som om verken byråkratene i Forsvarsdepartementet eller beslutningstakerne på Stortinget hadde tenkt på da kampflykjøpet ble vedtatt. De opprinnelige planene hadde ikke tatt høyde for at flyeneøstregte beskyttelse av spesialbygde hangarer. Det var heller ikke lagt opp til luftvern for å hindre angrep fra kryssermissiler – en kapasitet Russland har satset tungt på de siste åra."

Aftp. (10.11.17): "Først i 2020, når minst 22 av de nye F-35-flyene er levert, vil de nye spesialbygde hangarene til 2,6 milliarder kroner, være klare. Derfor vil Luftforsvaret måtte bruke midlertidige teltløsninger".

"-En planleggingstabbe av dimensjoner. Det er noe fundamentalt feil med den forsvarspolitiske planleggingen i Norge, sier forsker Ståle Ulriksen ved Sjøkrigsskolen." Mulig det.

Enn rullebanen?

Vedr. strategien "der vi legger alle eggene i en kurv", kan vel tilføyes (Kl.k. 11.11.17): "Høyres forsvarspolitiske talsmann og medlem i forsvarkomiteen Hårek

Elvenes var tidligere regionsjef i Forsvarsbygg. Han har stått sentralt både i oppbyggingen av nye anlegg og utrangering av det ledelsen ikke hadde bruk for. -Det er et bevisst valg å fjerne gammel bygningsmasse og i stedet bygge nytt. På Setermoen, for eksempel, er fem militærleirer blitt til én. Her er det investert milliardsummer".

Tanken går sydover: "Jeg ønsker at regjeringer skal tiltre og flytte inn, og avsettes og flytte ut som en konsekvens av demokratiske valg. Jeg ønsker ikke regjeringer lagt i ruiner av et enkelt terroranslag." (Arkitekt Torgeir Rebolledo Pedersen; Aftp. 06.10.17)

"Konkurransen om det nye regjeringskvartalet virker avgjort, uten at oppdragsgiveren, Kommunal- og moderniseringsdepartementet, med statsråd Jan Tore Sanner (H) i spissen, har tatt til følge de vesentligste innvendingene til premissene for prosjektet." "Planprosessen har vært såkalt "åpen," men de aller fleste kritiske og viktigste innspill som har kommet departementet for øre, har staten i praksis vært døv for." "... arrogansen virker å ha skinn av en slags diffus, kollektiv dødsdrift."

"Byggevolumet er stort sett slik det først ble foreslått, med alle departement presset sammen og opp i uakseptable høyder i forhold til byplankontekst, minus forsvarsdepartementet." "... minus forsvarsdepartementet."

"HEIMEVERNET"; EKSISTERER DET?

"... det som synes å fremstå som mest ufyselig i Diesens øyne, et sterkt og best mulig trent heimevern." (John Berg; Aftp. 05.03.16)

"Jeg hadde alltid hatt en forkjærlighet for navnet "hjemmevernet". I virkeligheten hadde jeg foreslått de alt i oktober 1939."

"Statsministeren til krigsministeren. 27.6.40.

Jeg håper De likte mitt forslag om å endre navnet "Frivillig lokalforsvar", som leder tanken hen på det lokale styre og lokale valg, til "Hjemmevernet". På min tur i går fant jeg at alle likte det."

Følgelig ble forandringen foretatt, og så gikk utviklingen videre med den mektige organisasjon som snart nærmet seg halvannen million mann, og gradvis fikk gode våpen." (Churchill; D.A.V. III; s.154-5)

Møre og Fjordane Heimevernsdistrikt 11 forlyder ikke skulle demonteres. Noe annet ville for tiden vært uventet umusikalsk. Det endrer naturligvis intet ved det gamle ønske om å fjerne HV-11 og mer til.

Hær og heimevern ønskes i Finnmark lagt under felles ledelse. Det er da en begynnelse.

John Berg, bokanmeldelse, Heimevernsbladet 6-7/-97: "Problemet med forslag om tettere samordning av HV med Hæren ligger i at slike organisatoriske grep er helt logiske når de artikuleres som firkanter på papiret. De holder bare ikke opp mot "HV's egenart", et forslitt begrep som snart bør erstattes med noe nytt sånn at fremtidige planleggere kan forstå hva de bryner seg mot, hvis de skulle finne på å prøve seg igjen. Her kan HV's jubileumbok ha en misjon: De neste utrederne bør beordres til å lese den før de setter en eneste firkant på papiret."

"-Engasjementet i befolkningen overrasker meg egentlig ikke. Vi er rundt 41.000 kvinner og menn i uniform, og alle disse har familie og en omgangskrets. Det er ikke til å unngå at det blir snakket om Heimevernet. Hver eneste norske ordfører vet at han har en heimevernskapasitet som er trent, organisert og ledet til å reagere raskt også i en samfunnskrise".

Gen.maj. Tor Rune Raabye (F.F. okt./-17) forteller.

"-Da jeg kom inn i HV, var jeg en ihuga hæroffiser, med all min erfaring fra Hæren. Så jeg må jo ærlig innrømme at jeg visste alt for lite om Heimevernet da jeg startet, men det gjorde at jeg kom inn i jobben med et relativt åpent sinn. Jeg hadde verken store forventninger eller store fordommer til HV, men

det som overrasket meg først, var engasjementet og interessen alle viste for det de holdt på med, sier Raabye. Han sikter til alle fra HV-soldaten, befalet, område- og opp til distriktsstabene. Dernest ble han overrasket over kompetansen i Heimevernsstaben." "-Det å ha fått lede en slik organisasjon har vært et privilegium, og jeg er svært glad for at jeg ikke fikk noen andre alternativer. Hadde jeg kunnet ville jeg ha tatt fire år til".

"Raabye beklager at det fremdeles finnes fordommer mot Heimevernet. Ikke minst innad i Forsvaret. -Jeg får et inntrykk av at mellomsjiktet av offiserer i Forsvaret har en oppfatning av HV som baserer seg på mangel på kunnskap. Det skapes bevisstløse fordommer før de aner hva de snakker om. Det virker også som at disse tror så fort en kompetent offiser tar på seg HV-merket, så er han inkompetent".

"Til Adresseavisen understreker" Forsvarssjefen i april 2015 "at HVs 45 000 soldater har en svært viktig rolle med å "skape en terskel" dersom en fiende velger å bruke militær makt mot Norge. -En av utfordringene i Ukraina var nettopp at staten ikke hadde denne typen ordninger. Der fantes ikke det statlige maktapparat til stede på bakken. Vi har et system der vi har brukt enkle midler til å skape styrkene som trengs rundt omkring i landet, sier Bruun-Hanssen."

Halvåret senere foreliggeer admiralens 'Fagmilitære råd'; HV-distrikter redusert til syv; områdestrukturen redusert med 28 prosent til 30.000. Konsekvens, i flg. HV-sjef Raabye, "-... at store deler av Sør Norges territorium vil mangle HV-styrker." (F.F. okt./nov./-15)

Jeg finner det bare rimelig å spekulere på hvilke fagmilitære betraktninger som ligger under et ønske om (og dette oppkom ikke med Bruun-Hanssen), et ønske om, slik jeg oppfatter det, å bryte terskelen mot 'Ukraina-erfaringer'. Jeg ser bort fra en 'totaløkonomisk vurdering'; HV er i budsjett-% tilnærmet gratis.

Det er ellers fremdeles ønskelig med en plausibel forklaring på gen. Harald Sundes nedkobling av HV-016.

Tall. "-Forsvarssjefen anbefalte en områdestruktur på 30.000. Vi anbefalte 35.000, i tillegg til en innsatsstyrke på 3.000 soldater. Det viktige nå er at oppfyller den styrkestrukturen vi har vedtatt, at den øves, trenes og utstyres godt. Det er det som gir den operative evnen, ikke en papirstruktur eller et plantall som ikke stemmer overens med antallet soldater, sier Søreide." (Nat. 06.09.17)

"I mai 2017 rapporterte Forsvaret det eksakte tallet 37.823. Dette er besatte stillinger i Heimevernets totale styrkestruktur. Det er dette tallet mine sjefer og jeg skal forholde oss til, og som må være utgangspunktet for den pågående debatten." Skriver Forsvarssjefen. (Kl.k. 12.08.17)

Adskillig senere (F.F. okt./-17) oppgir HV-sjefen (fremdeles) at "-... Vi er rundt 41.000 kvinner og menn i uniform".

Det synes betydelig om å gjøre for Departementet å få gjort 'papersoldater' av det som overskyter det man for tiden finner å foreslå nedtrekk til.

Og hva er behovet? For å fylle aktuelle militære oppgaver og samtidig evt. bistå Politiet og samtidig ha tilstrekkelig seighet i organisasjonen? 83.000?

Sjef Heimevernet har bedt Forsvarets Forskningsinstitutt om en strukturanalyse. Aldrimer.no's kilder (17. juli 2017) beretter fra møte i Forsvarets Forskningsforum (F3) ved FFI, Kjeller 1. juni at: leder F3, gen.maj. Odd-Harald Hagen "slo fast at "timingene" for rapporten var veldig dårlig". Den måtte utsettes. Ob.lt. "Per Olav Vaagland fra Heimevernet", fortelles det, fikk "spørsmål om han hadde noe å legge til... Vaagland valgte da å påpeke at det ikke var nødvendig å utsette rapporten, fordi den i all hovedsak var ferdig." FFI skal (jeg antar utfra HVs tildelte primæroppgaver) ha beregnet behovet til ca. 52.000 soldater.

Jeg registrerer forøvrig at "leder for Forsvarsstabens planavdeling", "kontre-admiral Elisabeth Natvig tok ordet og rettet kritikk mot FFI's ledelse" og "ville vite hvorfor FFI hadde satt i gang forskningsarbeid uten at struktur-analysen om Heimevernet på forhånd hadde blitt godkjent av F3 som et selv-stendig forskningsprosjekt", hvortil FFI's adm.dir. skal ha fremholdt "at det slettes ikke var uvanlig at dette ble gjort, at man innledet forskning uten at den formelle godkjenningen var på plass". Så langt Kjetil Stormark/aldrimer.no

"-Fosvarets forskningsinstitutt går nå gjennom behovet for antall HV-soldater. Resultatet av dette arbeidet kommer først om to år". (Komitéleder Anniken Huitfeldt; Kl.k. 14.10.17)

Tilbake til 'papiersoldatene'.

Stavanger Aftenblad (14.10.17): "-I dag har vi en HV-struktur som ligger omtrent på det nivået der den skal ligge. Så blir det eventuelt en omfordeling internt mellom de forskjellige områdene. Hvordan den omfordelingen ser ut, den kan man egentlig ikke ta for seg før Stortinget har endelig landet at det skal være 38.000 og at vi skal ha 11 HV-distriker". Sier statsråd Eriksen Søreide; hun "sier det er altfor tidlig å snakke om tallene som Raabye refererer til." "Sjefen for Heimevernet, generalmajor Tor-Rune Raabye, opplyser nå at HV-08 er det HV-distriktet i Norge som blir hardest rammet av kuttene. Han anslår mannskapsreduksjonen i HV-08 til flere tusen mannskaper."

"Aftenbladet har tidligere omtalt at et skissert stillingskutt for HV-08 i Agder og Rogaland på 2600 stillinger pluss 206 i Sjøheimevernet utgjør hele 44 prosent av det nasjonale kuttet - og desidert mest av HV-distriktene i Norge. Aftenbladet har grunn til å tro at dette fortsatt er presise plantall.

Oberst Bjørn Arild Siljebråten, sjef i HV-08, sier han har vært forberedt på å kutte i størrelsesordenen som det Raabye nå referer til.

Han sier seg optimistisk og har nedskaleringssplanen klar."

Jeg noterer oberstens optimisme og tillater meg spekulere på av hva årsak.

Statsråden "påpeker reduksjon i sikringsverdige nøkkelobjekter over tid:

-De vurderingene som vi har lagt til grunn her, er de faglige vurderingene som både lå i langtidsplanen og som er gjentatt nå om at en struktur på 38.000, inkludert innsatsstyrker, skal være tilstrekkelig".

Samme Aftenblad (21.10.17): "Rogaland-ordfører påpekte at "landets viktigste knutepunkt for energiforsyning til utlandet", Kårstø, ikke skal beskyttes med fast tildelte sikringsstyrker."

"Kårstø-anlegget er det største i Europa i sitt slag og spiller en nøkkelrolle i håndtering og distribusjon av gass og lettolje.

LO-sekretær og leder i HVs landsråd, Are Tomasgard, trakk i mai fram Kårstø som en installasjon av stor strategisk betydning for Norge og Europa i en eventuell krisetid, og som Tyskland og Storbritannia er avhengige av i en konfliktsituasjon. Og hva hvis andre nasjoner stenger gasstilførselen til Europa? spurte han.

"Heimevernet har etter det vi er orientert om ikke kapasitet ut over nøkkelobjektene. Noen viktige, strategiske anlegg er etter det vi forstår ikke nøkkelobjekter.

I en konfliktsituasjon må det forventes at mål som gir strategisk uttelling vil kunne være utsatt. Manglende sikring gir (...) større mulighet for å lykkes for en fremmed makt.""

"Lars Espeland, nestleder i Distriktsrådet for HV-08 i Rogaland og Agder, sier kuttene betyr at HV-08 nå skal prioritere militære objekter som i hovedsak ligger i Stavanger-området.

-Haugalandet, Ryfylke og østre deler av Rogaland og Agder får praktisk talt ingen dekning, sier han.

-Det betyr at Kårstø, kraftforsyning i Rogaland og Agder, viktige havner som Kristiansand og Arendal, jernbane, veier og viktig infrastruktur for data og

Militæret skal passe på militæret. Essensiell infrastruktur, sivilbefolkning og Agder i alminnelighet får passe seg selv.

"Med Norges spredte bosetting ligger effektiv kontraterror langt utenfor politiets rekkevidde." (John Berg; N.M.T. 3/-16)

Med tillegg av fjærnpolitireformen og demonteringen av lensmannsetaten, skulle det ligge vel til rette før eller siden å trekke CB2000-planen opp av skuffen; en NATO-ledet fredsbevarende FN-operasjon i Agder og Rogaland.

Om man spurte hva heimevernssoldaten ville prioritere; (ny) feltvogn, bytte ut 7,62-våpenet som funker i buskene, (stendig i bruk i Finnland), eller annet?

Stein Løitegaard, adv. (H), sjefjurist i Heimevernet (Aftp. 19.07.17):

"Større interesse bør rettes mot manglende verneutstyr til våre soldater. De fleste av HVS soldater har ikke skuddsikre vester. De som mest sannsynlig først vil møte trusselen har samfunnet ikke funnet midler til å gi tilstrekkelig beskyttelse."

"I artikkelen <Kl.k. 12.12.15> fremlegger Bruun-Hanssen en rekke udokumenterte påstander om at privatisering fører til sparing og effektivisering helt uten negative konsekvenser."

"Den såkalte McKinsey-rapporten fremhever at det er innen ledelsesleddet Forsvaret har et størst innsparingspotensial. Dette passer imidlertid ikke inn i regjeringens ideologi eller i planene til Forsvarssjefen. Fotfolket må her også ta regningen selv om effektene er ytterst tvilsomme."

"Redusert styring og kontroll over personell og materiell .. er resultatet og man blir prisgitt private leverandører i krise og krig. De langsiktige konsekvensene av en slik politikk virker heller ikke å være utredet. Alle advarslerne blir ikke hensyntatt og man innkasserer seiere før slaget er kjempet.

I Hammerfest åpnet i juni den første sivile basen for forsyning og lagring av Heimevernets materiell. Dette blir allerede nå høvdet å være en suksesshistorie for Forsvaret. Norge vil i strid måtte stå skulder ved skulder sammen med konserner og aksjeselskaper."

"Til slutt, forsvarssjef Bruun-Hanssen: Du sier sivile tilbydere må gjøre det billigere enn det vi gjør i dag. Du kan vel knapt få noen som er billigere, leverer mer punktlig og ikke minst er mer lojal enn de sivilt tilsatte du har i dag, og dem har du selv styring og kontroll på." (Tom-Rune Klemetsen, leder NTL Forsvaret; Kl.k. 15.12.16)

"I Hammerfest åpnet i juni ..."

"Nå kommer materiellet rett på oppsettingssted." "Løsningen er utarbeidet av Forsvarets logistikkorganisasjon (FLO) for å gi HV hurtigere responstid og lengreutholdenhet. Fra konteinerne settes på bil til de er framme ved HV-området skal det ikke ta mer enn 12 timer." (F.F. okt./-17)

"12 timer"?; og ingen umiddelbar materielltilgang for lokal sjef og hans forsyningspersonell? "- Dette er mye bedre. Før brukte vi mye tid på å hente ut materiell overalt, sier administrasjonsoffiser, fenrik Nils Ole Vannli i HV-16." "-... Det er egentlig alt vi trenger for å kunne løse oppdrag og sloss, forklarer major Håkon Strand, i HV-16." Og uten må det antas man ikke kan løse oppdrag og sloss.

Noen av oss var med på å avvikle hærberedskapen og Hæren - via container. Det fungerte med Hæren.

Forøvrig vet jeg litt om suksesskriteriene for containerleveranse. Det vet også 'fi'.

Det kan tilføyes at det nasjonale forsvar, enkelt sagt, er en 'just in case'-organisasjon. Å omdanne denne til en 'just in time'-innretning vil med tilnærmet sikkerhet avstedkomme en 'just to late'-erfaring. Videre er militær sentrallagring gjerne ensbetydende med produksjon av nøkkelobjekter.

Sent 1940-tall, klok av skade, iverksattes spredt lagring, umiddelbar materielltilgang og stående handlingsordre til enhver mil. sjef og befalingsmann.

12

"... for å kunne løse oppdrag og sloss, forklarer major Håkon Strand".
Det er noe container-propagandaen synes underkommunisere; dvs. jeg har ikke sett det nevnt. Hvor er våpenet?

HÅNDVÅPEN, HÅNDVÅPEN, HÅNDVÅPEN OG ATTER HÅNDVÅPEN; IKKE Å FORGLEMME AMM.

"Jeg er flere ganger blitt spurt om man ikke alternativt kan trekke inn alle våpen i HV. Siste gang spørsmålet var oppe, var i Dagsrevyen 12. januar i forbindelse med at jeg ble intervjuet av NRK på Torpo. Jeg svarte da som jeg også tidligere har svart;- at hvis våre politikere velger en slik løsning, så har vi ikke lenger noe Heimevern." (Generalinspektøren for Heimevernet, gen. maj. Per Mathisen; leder, Heimevernsbladet 2/-99)

Heimevernslovens væpningsbestemmelse ("plikter ... utenfor tjenestetid å oppbevare", par.26) er som forventet fraværende i Forsvarsloven som nylig støyfritt skled inn i lovboen ("Forsvaret kan pålegge ... å oppbevare", par.63). (Var det forøvrig Stortingets intensjon å slette "fortrinnsvis delta i ver-net av heimtraktèn!" (par.1; jvf. F.lov par.5)? Har Stortinget en mening om avviklingen av de kommunale HV-nemnder?)

'Heimevernets far', oberst Mons Haukeland. "Tiden som fange i Sachsenhausen hadde Haukeland blant annet brukt til å gjennomtenke hvordan man etter krigen burde bygge opp et norsk lokalforsvar som kunne bli mobilisert og være klart i løpet av timer." (Karl H. Brox; Heimevernet 50 år; s.29)

Stortingsmeld. 32(1945-46): "Det ligger i dagen at det er umulig for oss å sette opp feltavdelinger i en slik målestokk at de kan forsvare alle mål i vårt langstrakte land. Det ligger utenfor våre evner både mannskapsmessig og økonomisk. Så vel før som etter vi har fått våre feltavdelinger kampklare, vil det overalt i landet, både i grense- og kysttrakter og i det indre være et stort behov for en lokal forsvarsorganisasjon som folk på stedet kan sette opp uten forsinkelser." (Brox s.29)

"23. juni 1952 leverte utvalget som hadde hatt i oppdrag å utarbeide forslag til en lov om Heimevernet sin innstilling ... Utvalget minnet om den rollen som Heimevernet var tiltenkt i kuppforsvaret... For å kunne utgøre et effektivt kuppforsvar, måtte Heimevernets mannskaper også på forhånd få utdelt våpen og utstyr." (s.112-3)

"... begynnelsen av 1990-årene... Forsvarsdepartementet fremsatte da forslag om at våpnene skulle innleveres.

Tanken ble blankt avvist av Generalinspektøren, som påpekte at våpen, ammunisjon og utstyr hjemme var å betrakte som selve grunnpilarene i Heimevernets egenart. Hele vitsen med Heimevernet ville rett og slett bli borte dersom det skulle bli vedtatt at våpnene skulle lagres i sentrale lagre og utleveres ved hver øvelse. Rent praktisk ville en slik ordning være tungvint og medføre tapt tid under de årlige øvelsene, der tidsskjemaet er stramt nok fra før."

(s.184; ja, det er boken John Berg skrev de "neste utrederne bør beordres til å lese".)

"45 000 HV-våpen vil om noen år være lagret områdevis, dersom Heimevernet sin egen anbefaling blir fulgt opp med bevilgninger." (F.F. okt./-44) Eller annet 'egnet' sted, vil jeg formode. "-Det vil gi høyere beredskap å ha hvert våpen innskutt og klart på ett sted. Nå må våpen som har vært oppbevart heime kontrollereres før de får brukes, forkarer oberstløytnant Ole J. Eilertsen i HV-staben."

22. juli 2011 var HVs tennstempler en 'utfordring' og ammunisjonen var et annet sted på Østlandet. Slik jeg ser det må en utkalt HV-soldat for fremtiden på fremmøtested vente, gjerne tiltagende frustrert, å måtte avvente for materiellcontainere, mer eller mindre komplette våpen samt amm.

Sveitsiske myndigheters gamle publikasjon Zivilverteidigung skriver: "Vårt folk er forsvarsdyktig og har politisk dømmekraft. Hver sveitser har våpen og ammunisjon hjemme.

Selv om forrædere kan fremkalle forvirrende tilstander, er hærens mobilisering garantert. Ammunisjons- og utstysdepotene er så desentraliserte at fienden aldri vil ha nok styrker til å besette alle samtidig. En "kald" omveltning er ugjørkelig."

HOLST-DOKTRINEN

Øst-Finnmark, november 2017. Mørkt. Kjølig. Stedlig nettselskap svarer finnmarkinger som ikke vil bestråles og overvåkes av 'smarte' strømmålere med at strømmen kan bli kpblet fra (NRK 12.11.17). Må i såfall utføres av montør i felt.

Hvordan oppleves stillingen når smart-måleren sitter i skapet og en fjern driftsoperatør kan endre din staus til 'off'?

Noen skal ad forskjellig vei, inn i heimen, inn i legejournal, 'kjernejournal'; "helseinstitusjoner, prester ... skal på forespørsel og uten hinder av lovpålagt taushetsplikt" (Forsvarsloven par.58; gjelder enhver fra fylte 17); inn overålt. Biler som kringkaster posisjon ...; et voksende angiversystem; symptomatisk at man ømsider ikke lenger gidder kalle skattepapiret "selvangivelse"; og bruk ikke 'for mye' kontanter, du kan bli meådt.

"Rettssikkerhet er et utmerket honnørord, ett av de ordne som brukes i enhver debatt om verdier og demokrati. Alle er varmetilhengere av rettssikkerhet. Det skulle da også bare mangle.

Men det er i teorien. For ekte rettssikkerhet har også en praktisk side." Skriver red. Harald Stanghelle (Aftp. 08.11.17) og fortsetter omkring (manglende) bevilgninger til den tredje statsmakt.

Men. Ordet "rettssikkerhet" kunne vært byttet ut med "personvern" og Stanghelles betraktning var like relevant.

Holst-doktrinen?

S"annheten skal frigjøre eder." (Joh.8,32;14,6;8,36)
Usannheten er veien til trelldom, til demonisering.

Og dog, eller derfor, skal sannheten hersteds ikke lenger aksepteres; eks.vis om den ekle synd at mann søker mann (Rom.1,27), uten en skal invaderes av Marcuse-toleranse og forsøkes belært om 'LHBT-rettigheter'. Eller sannheten om å trekke "mennesker av fremmed ått ... inn i landet i mengde" (Es.2,6;Ap.gj. 17,26-7). "... i løpet av noen få tiår ble Norge et fargerikt, multikulturelt samfunn... Ikke noe annet europeisk land økte sin befolkning i forhold til folketallet så raskt som Norge rundt årtusenskiftet, mens antallet etniske nordmenn holdt seg stabilt. Dette forandret landets befolkningsstruktur med radikale følger på en lang rekke områder som ennå ikke kan overskues. Det jeg er opptatt av, er ikke det banale faktum at "nordmannen" fikk nytt utseende, men at innvandringen som sosialt og historisk formende fenomen grunnleggende endret politikens språk, religionens posisjon i samfunnet, kulturelle uttrykk og forestillinger om landets politiske fellesskap." (Terje Tvedt; Kl.k. 08. 11.17)

Holst-doktrinen?

'Norges siste general' steg umeldt i land hos russerne på Kapp Heer (Svalbard); Fredrik Bull-Hansen leverte forsvarsstudie, FS85; offentliggjort oktober -86. Konflikten som fulgte av det siste "stod ikke om forsvarssjefens økonomiske beregninger, men om forholdet mellom forsvarssjef og statsråd." (Bogen & Håkenstad 2015; s.42)

Eidsvold, mai 1814: "Trykkefrihed bør finde Sted. Ingen kan straffes for noget Skrift af hvad Indhold det end maatte være, som han har ladet trykke eller udgive, medmindre han forsetligen og aabenbar enten selv har visst, eller tilskyndet andre til Ulydighed mod Lovene, Ringeagt mod Religionen, Sædelighed eller de constitutionelle Magter, Modstand mod disses Befalinger, eller fremført falske og ærekrænkende Beskyldninger mod nogen. Frimodige Ytringer om Statsstyrelsen og hvilkensomhelst anden Gjenstand ere Enhver tilladte." 14

"Man skulle tro at dette var en bestemmelse som det fortsatt skulle være mulig for det norske folk å leve med, men det skulle etter hvert vise seg at våre øvrigheter mente noe annet. Kan hende hadde man sett seg lei på at folk ytret seg i tide og utide, særlig om statsstyrelsen, men stundom også om andre gjenstander. På tampen av det 20. århundre tok iallfal staten affære og nedsatte en Ytringsfrihetskommisjon for å få skikk på disse utvekstene. Ved terskelen til det 21. århundre verserte det således forlydender (spøkefulle, men med overtoner av alvor) om at Ytringsfrihetskommisjonen i fruktbart samvirke med den såkalte Verdikommisjonen (er det noen som husker den?) ville sørge for at fremtidige frimodige ytringer ikke skulle misbrukes til å målbære annet enn politisk korrekte verdier..." (Odd Gunnar Skagestad; Grunnlovens paragraf 100 - den besværlige ytringsfriheten; i J.K. Baltzersen (red.); Grunnlov og frihet) Fulgte gjorde Ytringsfrihetskommisjonens NOU 1999:27 samt et par stortingsmeldinger. Skagestad:

"På grunnlag av disse omfattende forarbeidene foretok Stortinget i 2004 en gjennomgripende endring av Grunnlovens paragraf 100. I tillegg til de opprinnelige formuleringene - som nå fremstod i ny form, radbrukket til henimot det ugjenkjennelige - ble paragrafen utvidet med en rekke nye elementer"; paragrafen avsluttes: "Det paaligger Statens Myndigheder at lægge Forholdene til Rette for en aaben og oplyst offentlig Samtale."

"De mange nye og ordrike formuleringene har gjennomgående kvalifiserende karakter, hvor det punkt for punkt og i ulne vendinger ("særlig tungtveiende hensyn" m.v.) gis uttrykk for de begrænsninger våre lovgivere har ment at ytringsfriheten bør være undergitt, - formodentlig for at den ikke skal komme helt ut av kontroll. Og når vi kommer til paragrafens siste ledd, ser vi at temaet ikke er ytringsfrihet i det hele tatt... At det er en statlig oppgave å legge premissene for den offentlige meningsdannelse, er enkonstruksjon som vi kjenner fra totalitære samfunn - stater utstyrt med særskilte "informasjonsdepartementer" o.l. for slike formål."

"Men som gode lutheranere er vi nordmenn opplært til å ta alt i beste mening, og en naturlig reaksjon er da å tenke at, nei - så ille kan det vel ikke være! Kan det virkelig være mulig at en ny grunnlovspassus som tilsynelatende var ment å sikre vår rett til å ytre oss fritt, i virkeligheten har vært et trekk fra makthavernes side for å beholde definisjonsmakten og regien med den såkalte offentlige samtalen? Men det bør være et tankevekkende tegn i tiden at antallet "spinn-doktorer" i sentralforvaltningen er blitt mer enn femdoblet siden 1990. Dette er et profesjonelt korps av stabsmedarbeidere (kadre) hvis hovedfunksjon det er å formidle, vinkle, sile, spisse og ikke minst sminke de budskapene som våre regjeringspolitikere måtte finne for godt å la tilflyte oss.

Dette er en virksomhet som foregår kontinuerlig og uopphørlig, med det overordnede formål å legge premissene samt definere rammene for og innholdet i "den offentlige samtale". Har vi helt evnet å ta inn over oss hva dette sier om våre makthaveres hensikter og prioriteringer, samt hvilken vekt våre makthavere legger på å kunne operere med et retusjert virkelighetsbilde i sin kommunikasjon med oss almuespersoner?"

"Det er i egenskap av ytringsfrihetens karakter av grunnleggende menneske- og borgerrettighet at den bør være nedfelt i et lands forfatning. Ytringsfriheten er først og fremst - ved siden av rettssikkerheten - det viktigste vern borgerne, dvs. du og jeg - har mot maktovergrep fra myndighetenes side. I så måte er

ytringsfriheten ikke bare et uttrykk for et liberalt samfunns toleranse overfor "avvikere", men en praktisk sikkerhetsventil for et rasjonelt fungerende samfunnssystem."

"...i 1814, hvor selve Fedrelandets eksistens og fremtid lå i vektskålen, var det maktpåliggende med en bestemmelse som kunne sikre at landet fikk et uavhengig embetsverk, som ikke var gjennomsyret av servilitet og feighet. Eidsvoldsmennene så fordelene med å gi landet en embetsstand som rakrygget kunne motstå kongemaktens tilbøyeligheter til å tilta seg beføyelser som kunne undergrave Stortingets autonomi og Grunnlovens ukrenkelighet. Det blir likevel for snevert å tølge § 100 utelukkende som et tids- og situasjonsbetinget tiltak. Et viktig hensyn ved å verne om embetsverkets integritet, var - og er - samfunnets behov for et faglig og om nødvendig også moralsk korrektiv til statsmaktens utøvelse av dens funksjoner. Derfor måtte ytringsfriheten sikres slik at statens ansatte - dens tjenere - skulle kunne fremføre sine meninger uten frykt."

(Det bør nevnes at embetsstillinger, og med det det spesifikke embetsmannsvern, suksessivt er fjernet.)

"Spesielt for kirkesamfunn og religiøse organisasjoner kan Mesterens ord om å "gi keiseren det som keiserens er, og Gud det som Guds er" presentere et moralsk dilemma så vel som et etisk tankekors - ikke bare i spørsmålet om en tyrannisk eller totalitær statsmakt, men også hva angår de eventuelle forpliktelser overfor et regime med demokratisk legitimitet. For personer i offentlig tjeneste - og det har etter hvert kommet til å gjelde stadig flere - er dette imidlertid ikke bare et spørsmål om etikk. Det gjelder også karrièrehensyn og frykten for represalier - eller for å sette det på spissen, selve levebrødet. Den viktigste bestemmelsen i vår Grunnlovs gamle § 100 er derfor den siste setningen: "Frimodige Ytringer om Statsstyrelsen og hvilkensomhelst anden Gjenstand ere Enhver tilladte". Denne er faktisk beholdt uendret i den nye paragrafen, som imidlertid - i motsetning til den gamle - også inneholder en viktig unntaksregel i form av følgende tilføyelse:

"Det kan kun settes slige klarlig definerte Grændser for denne Ret, hvor særlig tungtveiende Hensyn gjøre det forsvarlig holdt op imod Ytringsfrihedens Begreuder."

Hva slags "tungtveiende hensyn" man har hatt i tankene, er uklart, men det er tindrende klart at dette innebærer en vesentlig uthuling av ytringsfriheten. Mer spesifikt betyr denne tilføyelsen en klar advarsel til statens ansatte mot å gi uttrykk for synspunkter som måtte avvike fra de til enhver tid aksepterte.

Holst-doktrinen

Den nye unntaksbestemmelsen ble ikke klekket ut i et politisk eller forvaltningsmessig vakuum. Et forvarsel om hva som var på trappene skulle komme i form av den såkalte "Munnkurvstriden" i 1986-87, da daværende forsvarsminister Johan Jørgen Holst knesatte doktrinen om at "uskrevne regler" går foran lovfestede bestemmelser når det gjelder grensene for militærpersoners adgang til å ytre seg i det offentlige rom." Skagestad gir en kort rekapitulasjon.

"En analog sak utspilte seg senhøstes 2001, da førstestatsadvokat Lasse Qvigstad skrev en artikkel med enkelte forsiktig kritiske synspunkter på amerikanske myndigheters håndtering - i kjølvannet av terroraksjonene 11. september samme år - av visse rettssikkerhetsspørsmål. Førstestatsadvokaten tjenestegjorde på dette tidspunktet midlertidig som spesialutsending (justisråd) ved Norges ambassade i Washington. Artikkelen inneholdt (skulle det senere vise seg) intet som kunne fremstilles som brudd på skrevne rettsregler ... På det prinsipielle plan innebar saken ... at våre myndigheter nok en gang valgte å stadfeste Holst-doktrinen om at visse uskrevne regler - denne gang omtalt som "lojalitetsprinsippet" og "innordningskravet" - har forrang fremfor de lovfestede bestemmelser når det gjelder grensene for hva som kan ytres offentlig."

Fra 2005 gjengir Skagestad et direktiv fra nytiltrådt forsvarssjef Sverre Diesen til Forsvarets avdelingssjefer; "En sterk tekst - med en detaljeringsgrad som kan synes omvendt proporsjonal med presisjonsnivået... Med sitt direktiv gadde general Diesen - med vår reviderte Grunnlov i hånd - stadfestet Holstdoktrinen i skjerpet og tilnærmet kodifisert form.

Om det ikke hadde vært klart fra før av, skulle det nå ikke lenger være tvil om at for Forsvarets vedkommende var Grunnlovens ytringsfrihetsbegrep underlagt lojalitet som overordnet og styrende prinsipp. Hvilken betydning dette har for samfunnet som helhet, følger av Forsvarets sentrale posisjon og funksjon som samfunnsbærende etat, basert på den grunnlovsfestede almene vernepliktsordning (GrL. § 119).

At siste ord ikke bør være sagt om dette temaet, fikk vi en påminnelse om i mars/april 2016, da tidligere statsråd Kristin Clemet (nå leder for "tankesmi-en" Civita) gikk ut i media med krass kritikk av Stiftelsen Fritt Ords Ytringsfrihetspris til generalløytnant Robert Mood."

Syv sider senere skriver Skagestad: "Anslagene mot ytringsfriheten har kommet i en rekke til dels ulike forkledninger, som vi her har identifisert ved stikkordene offisiell norsk politikk, lojalitetsprinsippet, innordningskravet, ytringskultur, infrastrukturkravet og ytringsansvar.

Hittil synes det som at vårt samfunnssystem - kall det gjerne demokrati - har vært robust nok til å motstå disse og andre anslag mot ytringsfriheten. Men det er en robusthet som hviler på et grunnlag hvor konsensus-prinsippet langt på vei er blitt enerådende, og hvor spillerommet for det offentlige ordskifte og den politiske diskurs kjennetegnes ved snevre rammer og en ensrettet virkelighetsforståelse. Dette er i og for seg ikke et helt nytt tegn i tiden - allerede Henrik Ibsen advarte mot "den forbannede kompakte liberale majoritet", mens Arbeiderpartiets næstleder Einar Førde på 1980-tallet hoverende kunne konstatere at "vi er alle sosialdemokrater nå". Med de siste tiårenes vekst i den offentlige sektors dominans på nærsagt alle samfunnets områder, er denne ensrettetheten med hensyn til meningsytringer blitt stadig mer påtagelig. Som to særlig iøyenfallende eksempler skal nevnes den offentlige finansiering av de politiske partier ("partistøtten") og av dagspressen ("pressestøtten"). Partiene opererer i stadig større grad innenfor et felles paradigme, hvor ulikhetene kommer til uttrykk i konkurransen om å være flinkest til å finne de tilnærmet samme løsningene på de samme oppgavene. For spesielt avisenes vedkommende har vi siden 1970-tallet sett en utvikling hvor partipressen (som nok var forutsigbar, men som samlet representerte et meningsmangfold) er avløst av statsfinansierte organer, hvor den journalistiske friheten stort sett manifesterer seg som et apparat for formidling av et felles tankegods med homogeniserte, politisk korrekte vinklinger.

Vi har fått et samfunn hvor de skarpe kantene slipes ned. Ikke ved brutal undertrykkelse av annerledes tenkende, men snarere ved det som den tysk-amerikanske sosiologen Herbert Marcuse kalte "repressiv toleranse", hvor avvikende røster marginaliseres og systemkritikk ignoreres eller latterliggjøres."

"Den sterkeste truselen mot ytringsfriheten i dagens og fremtidens Norge kommer ikke fra autoritære ledere i Forsvaret og Utenriksdepartementet. Den kommer heller ikke fra... Den kommer ikke engang fra et selvbestaltet ytringspoliti, som med intolerant iver driver klappjakt på politisk ukorrekthet.

Den sterkeste truselen mot ytringsfriheten i dagens og fremtidens Norge kommer innenfra - fra oss selv - når vi, dopet av oljefinansierte velferdsordninger og i slapp erkjennelse av at "vi har det jo godt her i landet" tar ytringsfriheten for gitt, som en hvilken som helst triviell konsumvare. Et velferdsgode som vi ikke har gjort oss fortjent til, som vi aldri har behøvd å kjempe for, men som er kjekt å ha. Slik det også er kjekt for landets intellektuelle å kunne sitere Voltaires berømte dictum "Jeg utstår ikke det du sier, men vil til min død forsvare din rett til å si det", i trygg forvissning om at dette er noe man heldigvis slipper å gjøre.

Den største truselen mot ytringsfriheten er at vi i vårt sløvt selvtilfredse

velbefinnende fortrenger eller glemmer nødvendigheten av å ha ytringsvilje og kunne vise ytringsmót. Det er en trusel som er réell, men som ikke – med deterministisk nødvendighet – behøver å ta overhånd. Å forsvare vår grunnlovsfestede ytringsfrihet mot de anslag og trusler som måtte melde seg, er og vil forbli en vedvarende utfordring – en oppgave som aldri vil være løst én gang for alle."

(Se ellers D.J. Høgetveit; Hva Karl Marx og John D. Rockefeller har til felles; kommentar-avisa.no ; s.20 siste avsn. ff.)

Apropos Svalbard. Fredrik Bull-Hansen var forsvarssjef for hele Norge. Svalbard var del av Norge. Bull-Hansen dro hvor i Norge ham passet.

"Svalbardhistorien er brolagt med konflikter. Ofte har de oppstått på grunn av rene banaliteter, men gjensidig mistenksomhet og ulik forståelse av Svalbardtraktaten har latt sakene få vøkse seg store. Andre ganger har det handlet om bevisste handlinger eller rene provokasjoner." (Per Arne Totland; Norges akilleshæl; F.F. okt./-16; se ellers Totlands bok Kaldfront: Konfliktområdet Svalbard gjennom 100 år.)

Totland: "Stortinget skal i høst behandle regjeringens nye svalbardmelding. Den handler i all hovedsak om næringsliv, bosetting, lokalsamfunn og miljøvern på Svalbard. Noen strategi i forhold til de store, internasjonale utfordringene ligger ikke i meldingen. Der er det heller ikke spor av noen beredskap i forhold til et økt internasjonalt press mot Norge på og ved Svalbard."

"I Longyearbyen er det krise. Den norske bærebjelken gjennom 100 år, kullskapet Store Norske, har innstilt det meste av sin produksjon, og det letes febrilsk etter alternativer for å opprettholde norsk tilstedeværelse. Samtidig investerer Russland for første gang på mange tiår i Barentsburg... Etter mange år med stagnasjon øker antallet russere på Svalbard igjen."

"... norsk tilstedeværelse ..."

Svea. Næringsdepartementets konsultanter finner ikke videre kulldrift lønnsom.

"Inne i fjellet står noe av verdens mest moderne gruveutstyr klart til å bryte ut kull. Det var gjort investeringer for 1,2 milliarder og forberedende arbeid i Lunckefjell da myndighetene bestemte driftshvile høsten 2016." Ole Magnus Rapp (Kl.k. 16.11.17)

"Når vårt utmål faller i fri, som det heter, kan andre overta." "-Vi avventer en endelig beslutning i Stortinget. Men ifølge de signalene vi har fått fra regjeringen, skal all bygningsmasse og alle spor etter gruvedriften fjernes. sier Wenche Ravlo, administrerende direktør i Store Norske Spitsbergen Kullompani, SNSK.

Hun og selskapets styre var innstilt på en ny oppstart. Internasjonalt er kullprisen høy, og etterspørselen etter kull av god kvalitet er stor."

"... konsernsjef Frode Nilsen i entreprenørbedriften Leonhard Nilsen & Sønner (LNS) ..." "-Å fjerne all infrastruktur i Svea er en feil avgjørelse. Vi er blant dem som vurderer å overta, og ser for oss lønnsom drift. Industrikull er etterspurt, og ressursene er lett tilgjengelige i Svea." "-Svea er absolutt interessant. Det meste av investeringer er gjort. Jeg er 100 prosent overbevist om at dette vil bli en lønnsom gruve, men da må de rette grep tas. Å starte opp krever ikke store investeringer, sier Nilsen."

"Ikke noe industriprosjekt er så lønnsomt som Svea Nord og Lunckefjell. Forekomsten er lett tilgjengelig, og det er kort vei til moderne kvalitetssortering og utskipningskai". Tidligere Store Norske-direktør Robert Hermansen er, 78 år gammel, "i full jobb som rådgiver for ulike bergverksseikaper i Norge og Sverige". (Kl.k. 20.11.17) "Hermansen vil selge en dyr og feilinnkjøpt strossemaskin for å dekke oppstartskostnadene." "-Men det haster. Svalbard har ... dyktige gruvearbeidere. Disse forsvinner ut av norsk bergverk om de ikke får jobb og utfordringer." Hermansen "har gitt sine råd til Næringsdepartementet",

i "Svea vil han legge om driftsformen og har beregnet at der er arbeid for 110 18 menn og kvinner i minst 20 år fremover."

Norsk riksstyre ønsker nytte 700 millioner til å fjerne "sykestue, flyplass, spisemesse, hybler, lagre, veier, bowlingbane, dypvannskai og en topp moderne kullgruve." (Kl.k. 16.11.17)

DEN SOM FÅR VITE HVORDAN PØLSER OG POLITIKK BLIR TIL...
"Jesuitter og Munkeordener maae ikke taales."

1969. "Allerede under siste verdenskrig så vi mennesker som inntil det "tekniske" landsforraderi følte seg mer forpliktet av internasjonale ideologier og verdimønstre enn av sin egen nasjonalitet. Vår lovgivning tar hardt og enkelt på slike mennesker, og det er vanskelig å se hvordan den i dagens maktpolitikk skule kunne forandres vesentlig på dette punkt. Men vi aner vel alle, at en ny og større virkelighet står for døren i disse ting. Det neste og de kommende slektledd vil nok også kjenne begrepet "forraderi". Men hva de legger i det, vil trolig være meget forskjellig fra hva vi legger i det idag. I mellomtiden, som grenselandsmennesker mellom to tidsaldre, må vi undersøke det begrepet kritisk, og tenke høyt sammen, snu og vende på det forhold det her dreier seg om, holde det opp mot lyset fra vår stadig reviderte samtidsforståelse."

"... ett sted må det finnes en dør som ikke er en felle. I alle liv. For alle mennesker. Uansett om tidene er onde og hatet går høyt. En dag kan en og annen av oss, jaget og forundret, se seg omkring efter den døren, mens hatske stemmer skriker: Forræder!, og mange hender griper efter geværene. Da må den være der." (Hallvard Rieber-Mohn; Forrædere? - Streifly over landsvikets problem; s.15.109)

Bedre naturligvis, om forræderen har skaffet seg steinkontroll på geværene, sivile som militære, og kan flire deg opp i ansiktet fremfor å måtte ta rotteveien.

Lynching skal man naturligvis ikke ha noe av, men jeg noterer dominikaner-paterens bekymring.

"That the subject which are Protestants may have arms for their defence suitable to their conditions, and as allowed by law." Engelske Bill of Rights, 1689; jvf. U.S.' Bill of Rights, herunder U.S. Constitutions 2. amendment
Først inne på 'Bill of Rights': Under U.S. Constitution's ratifiseringsprosess, uttrykker hovedpersonen bak Virginias Bill of Rights, en betydelig forløper til U.S. Bill of Rights, George Mason, sin bekymring for at konstitusjonen ikke tilstrekkelig beskytter stats-militsene fra ødeleggelse: "The militia may be here destroyed by that method which has been practiced in other parts of the world; that is, by rendering them useless - by disarming them. Under various pretenses, Congress may neglect to provide for arming and discipline the militia; and the state governments cannot do it, for Congress has an exclusive right to arm them..."

Det minner meg om noe ...

Edmond Paris forteller (The Secret History of the Jesuits) at "When the Allies signed the treaty of Versailles, in July 1919, they were so conscious of the part played by the Vatican in the conflict that it was carefully kept away from the conference table. And, even more surprising, it was the most Catholic State, Italy, which had insisted on its exclusion.

"Through art. XV of the pact of London (26th of April 1915), which defined Italy's participation in the war, Baron Sonnino had obtained the promise from the other Allies that they would oppose any intervention of the papacy in the peace arrangements" <(Charles Pichon)>. This measure was wise but insufficient. Instead of applying the sanctions against the Holy See which it deserved for sparking off the first world war, the victors did nothing to prevent the further intrigues of the Jesuits and the Vatican; these eventually, 20 years later, led to a catastrophe even worse".

Avro Manhattan (The Vatican's Holocaust - The sensational account of the most horrifying religious massacre of the 20th century (tittelen gjelder Kroatia WWII)): "The Vatican and Fascism helped each other from the beginning. Pope Pius XI (1922-1939) ordered the Leader of the Catholic Party to disband it (1926), the better to consolidate the regime of Mussolini. The latter negotiated the Lateran Treaty and Concordat with the Church (1926-1929)." "One of the main supporters of the Fascist-Vatican pact was Mgr. E. Pacelli (the future Pope Pius XII), then in Germany."

"Pope Pius XII (1939-1958) was a brilliant diplomat, a cunning politician. These characteristics made of him one of the paramount personalities of our times. A match for his fellow Fascist and Communist Dictators. He, more than anybody else outside Germany, helped Hitler to power. This he did by steering the German Catholic Party, and top Catholic leaders, to support the Fuehrer. Pius' pet obsession was Communism. After World War I, he allied the Church with Italian, Spanish and German Fascism, and with the USA after WorldWar II. He became the main instigator of the Cold War that followed." I korthet.

Fra Kroatia m.m. og WWII, til Kosovo, romkonvertitten (har jeg lest et eller annet sted for lenge siden), NATOs Europa-kommandør, gen. Wesley K. Clark og evt. WWII: "At the end of the war, Clark was so anxious to stop the Russians from stealing a march to Pristina airport that he ordered an airborne assault to take the field before them. But Gen. Mike Jackson, the British commander on the ground in Kosovo, wouldn't carry out Clark's orders... "I'm not going to start World War III for you," Jackson later told Clark." (Newsweek 09.08.99)

Noen måneder senere (Aftp. 16.12.99) skriver gen.lt. Martin Vadseth. "Det betydelige politiske arbeide som også NATO har bidratt til gjennom flere tiår og som ble grunnlaget for en rekke nedrustning- og tillitsskapende ordninger i Europa, har vi i Vest-Europa og i NATO-alliansen svekket om ikke ødelagt. Det gjenstår bare å gi den annenpart skylden for feilbedømmelsen og mangel på evne til å oppfatte det som er til alles beste."

Men norske Malice in Blunderland vedblir stadig sitt grunnlovstridige, humanitære F-16-arbeid; hun joiner formodentlig snart bedre med JSF.

"The strength of Soviet intelligence,,like that of the Vatican, resides in the fact that besides being animated by abstract objectives, they set in motion long-range policies which, oblivious of the time factor, work tirelessly to reach their targets." (Avro Manhattan; The Vatican Moscow Washington Alliance; 2. Am ed. 1986(?); pp. 201.110.350-1.347.59.67.Preface)

"When the war had been going well for Hitler, the Vatican had tacitly and cautiously cooperated with him. When finally, the war had turned in favor of the Allies in 1933 <sic> and 1944, the Church had moved in their direction. France, England, and the other European countries did not matter much at the time, and were not courted as in the past. The chief object of the courtship was the country which had come out of the war as the second super-power - the United States."

Etter Pius IX' bidrag tidlig 1860-tall til forsøket på å dele the United States (neppe pensum på krigsakademiene), "Finally, in 1867, at the insistence of the New York Times, a law was passed forbidding any government funding for a Vatican ambassador."

"In a master coup against Protestant America, the 1867 law was quietly revoked by the Congress in November, 1983. It was later admitted that it had been done in haste and without benefit of public hearings." "The process began during the Cold War after WorldWar II when minor and major nations started to woo the Holy See. It continued after the Vatican-Moscow alliance which followed. Countries which preceded the U.S. move included Finland and Denmark in 1982 and Sweden in 1983. Even England, after four and a half centuries, reestablished diplomatic ties with the Vatican in 1982. In less than two decades,

the Vatican had been recognized as a predominant diplomatic center by more than 120 nations." 20

"... the pursuance of religious objectives of its own. Most of these were against religious rivals. Chief amongst these, its millenarian opponent, the Orthodox Church, which broke with Rome in 1054, followed by the Protestant and Evangelical communions."

"Fundamentally, the Church has not changed one iota in her constant determination to reach her ultimate, objective, independently of either Moscow or Washington. In her eyes, the two inimical superpowers are nothing more than two powerful pawns to be used to advance her progress in a corrupt, bankrupt, and doomed contemporary society."

"The pattern has been one of historical consistency. Early in this century, for instance, it sided with the Empires of Monarchical Europe; after World War I, it sustained the Fascist Dictatorships; following World War II, it fanned the Cold War by supporting the U.S. against Soviet Russia; after the Vietnam War, it sided with Soviet Russia against the U.S. In the eighties it has struck another working partnership with the U.S."

"The potential outbreak of World War III, far from hampering, would help to further its expansionistic dreams. Wars in our times have invariably begotten communism. World War I produced Communist Russia. World War II produced Communist China. Regional wars since then have produced communist regimes in Africa and in Asia. World War III will produce a communist world. When that happens the Catholic Church will have produced a communist Christianity of her own. This she will use as the most suitable ideology with which to force herself, not only upon Catholic countries, but also upon those which are not. What will be the role of the Catholic Church in a world where the hammer and the sickle has replaced the cross, where Lenin has supplanted Christ, where Bolshevism has taken the place of Christianity, and where God has been substituted by contemporary Man? The role she will play will be simplicity itself; the Leninisation of Christ, and the Catholicisation of Lenin."

Finner man de siste betraktninger utdatert, er man utilstrekkelig oppmerksom på i hvilken grad (kultur-)marxisme / evolusjonisme bekler en 'default position'; hersteds og annetsteds, 'where God has been substituted by contemporary Man'. En "Communist Christianity" er naturligvis en anti-kristen Christianity; forsåvidt svarende til benevnelsen 'Kristi stedfortreder'.

Keiser Napoleon, korp. Hitler, gen. Clark; regimeskifter, eller forsøk på, i Syria, Irak, Libya. Man har noen erfaringer der øst.

Av en eller annen årsak har den fhv. Nord-Atlantiske forsvarsallianse gitt seg til å (halv-) 'sirkle' inn Russland.

"Den vestlige propagandaen blendar ute den Nato-åtferda som Russland reagerer på. Den er aspektblind på den måten at den ikkje gir akt på provokasjonen, berre på reaksjonen hos motparten. På individnivået blir det å ikkje merke aggressiviteten i si eiga åtferd, berre reaksjonen hos motparten, diagnostisert som mental sjukdom. Det mest groteske i Nato-propagandaen er likevel påstanden om at Russlands frykt for Vesten er oppdikta, eller at den ialfall er grunnlaus." "Bruno Simma, ein av dei fremste folkerettsjuristane i verda <og meg helt ukjent>, har konkludert med at den krigen som starta med USAs åtak på Irak i 2003, ikkje berre øydela dette landet, men også restane av det internasjonale legale systemet for sivilisering av militær maktbruk og okkupasjon. Ifølgje han er USA (med varierende koalisjonar) hovudkrafta i den raseringa av folkeretten som har skjedd den siste menneskealderen. Medlemmer av den noverande regjeringa snakkar derimot som om det berre finst eitt folkerettsbrot i denne perioden. Russlands annektering av Krim." (Jon Hellesnes; Dag og Tid

"I november gjennomfører Forsvaret øvelse Polaris/Gram som er en årlig stabs-tjenesteøvelse for å øke Forsvarets operative evne." "Scenarioet utspiller seg i hele Nord-Europa, med søkelys på Norge. Øvelsen er en artikkel 5-operasjon, der krigshandlinger skjer på norsk territorium. Det er en felles øvingsledelse, spillstab og scenario. Dette er sannsynligvis første gang en nasjon spiller så integrert i en Nato-øvelse". (Ob.lt. Frank Terje Aarrestad; F.F. okt/-17)
Tja; hvorfor ikke?

USMC-Capt. Alexandra B. Anderson skriver i en artikkel i Marine Corps Gazette, mai 2017, at "Norge er slagmarken i en potensiell framtidig konflikt med Russland." (Kl.k. 09.10.17)

Tanken er visst ikke helt ny. Hellesnes: "For å greie å halde eit lite land relativt skadefritt innanfor ein asymmetrisk militærallianse er det nødvendig (men utilstrekkelig) at landet har glupe politiske leiarar med "en mistenksom aktpågivenhet også overfor våre allierte", for å seie det med Hambro. Utan slike politikarar aukar risikoen. Aller farlegast blir det når sentrale politikarar gir seg til å snakke ømt og lengtande om "vår nærmeste Allierte". Hos slike drøymarar dovnar kunnskapen om at Noreg har eigne tryggingssbehov. Då er det i staden stormakta sine geopolitiske interesser som gjeld. Ingenting anna!" "I første del av 1980-åra ... la Nato ei stor militærøving til det som i dag heiter Nordområda. Eg hugsar ikkje sjølve årstalet. Det eg derimot hugsar godt, var eit innslag i NRK fjernsynet.

Ein amerikansk informasjonsoffiser blei intervjuet. Han tala svært fritt. Ja, det var som om han snakka med kollegaer i den amerikanske marinen. Kanskje forstod han ikkje at han tala til eit norsk publikum? I allfall la han ikkje skjul på kva som låg til grunn for militærøvinga. Det var det siste nye i Nato-strategien. Det dreia seg om det såkalla krigsteateret, kor det skulle leggest i tilfelle krig med Sovjetunionen. Målsettinga var å skyve det langt unna store Nato-land så som USA, Forbundsrepublikken Tyskland og England. Kort sagt: Krigsteateret skulle ligge her nord. Nærmare bestemt hos oss."

"... ei eventuell tilkopling av Noreg til rakettskjoldet ... Då får Noreg om lag same funksjon som ostebiten i ei rottefelle. I tilfelle ein eskalerande internasjonal konflikt har Russland fått ein rasjonell grunn til å prioritere Noreg som bombemål. For ei stormakt som USA er det rasjonelt å by fram ein småstat som ei mulig slagmark. Det er som eit lurt bondeoffer i sjakk. For småstaten derimot ter statusen som prioritert slagmark seg noko annleis".

"-Det er skummelt dersom en av sidene får en mistanke om at den andre siden forsøker å skaffe seg et overtak. Dette kan forsterkes av mangelen på dialog og vilje til å se verden også fra et russisk ståsted, og deres manglende evne til å se verden fra et vestlig ståsted.

<Robert> Mood bruker missilforsvaret som eksempel: -Det er svært problematisk om russerne reelt oppfatter at Nato, med Norge som aktiv bidragsyter, forsøker å skaffe seg en avgjørende fordel med et slikt system". (Kl.k. 08.04.17)

Apropos identifiserbare flyvende objekter; tilbake til amerikansk outspokethet: "Dei beste kjeldene mine er budsjettdokument frå den amerikanske Kongressen. Der kan ein følgja utbygginga i Vardø frå år til år. Det kan ein slett ikkje gjera i norske statsbudsjett.

<Bård> Wormdal minner om at det i Vardø har vore amerikanske radarsystem primært for amerikanske interesser sidan byrjinga av 1960-talet.

-Det er snakk om eit amerikansk prosjekt som stadig har vorte utvida utan at den norske offentlegheita har teke noko standpunkt til det. I samband med norsk forsvarspolitik har Vardø-radaren aldri vore diskutert. No har me hatt ein stor debatt om framtida før det norske forsvaret, men Vardø-radaren er ikkje del av debatten." (Dag og Tid 07.07.17)

"Oberstløytnant Tormod Heier ved Forsvarets høyskole har uttalt at Russland

ser på Vardø som eit mål med høg verd, og at Vardø i ei krise vil vera ein av dei første plassane som kjem til å verta sprengde.

I juni brukte The New York Times stor spalteplass på historia om den vesle norske øya i Finnmark der USA held eit auge med Russland.

I New York Times hevdar obserstløytnant Heier at det som er mest alarmerande for russarane, er at rolla til Vardø på alvorleg vis underminerer Moskvas minst omdiskuterte krav til stormaktstatus - kjernevåpenarsenalet og evna til å koma med eit gjengjeldingsåtak fra ubåtflåten i Arktis. Han meiner at den nye kalde krigen er meir trugande enn den gamle. Det er av di Russland er så mykje svakare, og dermed langt farlegare og meir uføreseieleg." Men. Eller og. NRK-journalist Bård Wormdal "har hatt kontakt med folk som har hatt plass i forsvarskomiteen på Stortinget dei siste åra, og som har vorte fortalde at det finst tema dei bør halda seg unna."

Klassekampen (24.10.17); red. Bjørgulv Braanen ifm. militærminister-skiftet: "Erna Solbergs utnevnelse av Ine Eriksen Søreide til ny utenriksminister <har> vært lovprist ~~er~~ sagt av alle medier."

"Denne unisone hyllesten blir altså en statsråd til del, som kanskje mer enn noen forsvarsminister siden Kristin Krohn Devold (H), som hadde et spesielt og fortrolig forhold til USAs forsvarsminister Donald Rumsfeld, har latt norsk forsvarspolitikke fluktuere i takt med amerikanske interesser. I Søreides periode som forsvarsminister har Norge fortsatt nedbyggingen av Heimevernet og landforsvaret, samtidig som hun har satt hele den norske basepolitikken i spill ved å åpne for permanent tilstedeværelse av amerikanske styrker på norsk jord.

Denne dreiningen av norsk forsvarspolitikke har skjedd i intim kontakt med Washington og Pentagon, uten at begrunnelsen for politikken er lagt åpent fram, verken i offentligheten eller overfor Stortinget. Klassisk er Søreides svar på Klassekampens spørsmål om det finnes konkrete planer for å stasjonere US Marines i indre Troms. Det benektet hun, samtidig som hun sa at det "til enhver tid" foregår diskusjoner på "lavere militært nivå". Fem dager etter kunne Klassekampen fortelle at "lavere militært nivå" i denne saken viste seg å være sjefen for US Marines, general Robert Neller, og den norske hærens øverste sjef, generalmajor Odin Johannessen.

En sentral forutsetning for at Stortinget skal kunne fungere, er at de folkevalgte og offentligheten blir skikkelig opplyst om hva som finnes av forslag og planer fra regjeringens side og hva de innebærer. I hele arbeidet med Langtidsplanen og landmaktproposisjonen har det vært et underskudd på informasjon; det samme gjelder nedleggelsen av Andøya.

Norge er nå trukket tettere inn i USAs offensive militære avskrekingsstrategi enn noen gang før, samtidig som vi kanskje aldri har hatt så liten evne til å forsvare eget territorium. Den dagen USA ikke kan eller vil forsvare Norge, står vi i praksis uten en forsvarsstrategi. Dette gjør det også vanskelig for Norge å ha en selvstendig politikk overfor Russland... Nå velger Norge å invitere amerikanske styrker inn framfor å bygge et forsvar som gir oss handlefrihet som en suveren småstat." Braanen (17.10.17): "... det åpnes et helt nytt kapittel i norsk forsvarshistorie, i det norske styrker i stadig større grad vil inngå i en slags felleshær med amerikanerne i Norge, der det ikke nødvendigvis er slik at norske forsvarsmyndigheter har befalet og det endelige ord... Kan etableringen av denne typen baser og fellesoperasjoner bli et brohode for militært engasjement også i andre land og områder, for eksempel i Baltikum og Polen?"

Jeg leser landskapet slik at landet rigges for delning; det nordligste for Kreml-styre; en maksimalt ydmyket nasjons rest-Norge tilfaller Brussel/Rom/ Det 4. Riket.

"SKAL VI KOMME TIL SAKEN?"

"Anything you do can get you shot, including doing nothing." (Murphy)

Jacob Børresen igjen; (N.M.T. 3/-16): "Argumentet som ofte framføres for å satse på høyteknologisk materiell, er at det er en moralsk forpliktelse å gi våre soldater det aller beste. Men om man studerer historiske trefninger, så er det ingen stiv kopling mellom materiell overlegenhet og seier. Det viser seg at overlegenhet i stridsledelse, stridsferdighet og stridsmoral som regel trumfer materiell overlegenhet. Hva slags moral er det da i å prioritere investering i rådyrt avansert materiell på bekostning av utdanning, trening og øvelser?"

"-Norge og Sverige var verdensmestere i totalforsvar." "-Vi gikk inn i en dyp, rosenrød fred etter den kalde krigen." (Gen.lt. Rune Jakobsen; F.F. aug./-17)
 "-Vi skal ikke skape krigsfrykt, men Norge må ut av tornerosesøvn, og vi vet at viljen til å bidra er veldig stor." (Jakobsen; Innsats utg. 7, høst/-17)

Men notabéne hva angår forsvarsorganisasjonen: "I snart fire år har undertegnede vært leder av Ombudsmannsnemnda for Forsvaret og hatt funksjon som ombudsmann." Roald Linaker (F.F. okt/-17) "I alle rapportene til Stortinget i disse fire årene har nemnda pekt på utfordringene med stadige omstillinger og mange omstillinger på en gang. Ja, vi har beskrevet det med et ord som omstillings-tretthet. I møte med ansatte, ansattes organisasjoner ledere på alle nivå, erfarer vi at det er ett tema som det sukkes over, nemlig omstilling. "Når skal vi få tid til å gjøre det vi er opplært til å gjøre?", sukket en offiser til meg under en prat. Offiseren var selvsagt innstilt på å omstille, men ikke alltid og over så lang tid. Og ikke nok med det, sier offiseren: "Etter at vi har omstilt, så skal vi igjen omstille fordi det vi omstilte til, ikke viste seg å være så lurt likevel. Da prøver vi på nytt!"

Stortinget, slik det er blitt med partiorganisasjoner som effektiv buffer mot almenheten, minner meg gjentagent om Hans Magnus Enzensbergers intervju (Svensk høst, 1982) med regjeringsrådet Gustaf Petrén: "Jeg kjenner i høyden seks-syv representanter som overhodet er i stand til å forstå de lovforslagene som de skal stemme over." (Det tiltagende akademiserte partibroilerhuset består uavkortet, og antallet er vel heller ikke problemet, men "Når sammenslåingene er unnagjort i 2020, vil antall folkevalgte i de berørte kommunene bli redusert med 40 prosent... med vararepresentantene, blir det ... mye lokalt engasjement som nå får "avskjed i nåde"; Erling Kjekstad (Nat. 10.11.17) skriver om "Det demokratiet som skal gi Norge et styre ved folket, ikke over folket.")

I en grovt regnet 20 sider artikkel (Forsvarets utvikling - planer og realiteter; N.M.T. 4/-13 & 1/-14) minner Sverre Diesen og tidl. adm.dir. ved FFI, Paul Narum, om "At budsjettutviklingen over tid ikke har holdt følge med kostnadsutviklingen skyldes ... ikke at vi tålt sett ikke har hatt råd til det. Veksten i både norsk og de fleste andre vestlige lands økonomi etter den kalde krigen har hele tiden vært minst like stor som enhetskostnadsveksten i forsvarssektoren. Dersom det norske forsvarsbudsjettet hadde fulgt utviklingen i BNP fra 1999 til i dag ville det ha vært 19,0 milliarder kr større enn hva det faktisk er. Fordi andre lands økonomiske vekst i hovedsak har vært sammenlignbar med Norges, ville dette bevart mer av vår relative forsvarsevne i forhold til land med budsjetter som har fulgt BNP - derav den betydning som tillegges dette måltallet. Når utviklingen har vært som den har skyldes det derfor at vi prioriterer annerledes. Det vil si, vi har avsatt en gradvis mindre del av samfunnets verdiskaping til forsvar."

Likevel; saken er ikke primært mer penger, men hva pengene nyttes til.

Rundt den tid Heimevernet skulle ha klargjorte tall for nye nedtrekk, "Helsinki <Feb. 16,> announced plans to increase military troop levels by 20%." (Time 20.03.17)

Det er mer enn tyve år siden gen. Fredrik Bull-Hansen forsøkte henlede oppmerksomhet mot Finland: "Mengde skal erstattes med kvalitet. Noen overdre-

ven mengde å redusere fra er det imidlertid ikke om målet fortsatt er et for- svar for hele landet. Den hårdhendte prioriteringen av materiell på bekostning av personell og mengde ble i sin tid bl.a. begrunnet med at det kan bli meget vanskelig å skaffe høyverdig materiell på kort tid i en krisesituasjon. Det kan være riktig. Det kan imidlertid med vel så stor tyngde hevdes at det tar leng- re tid å mobilisere holdninger, tradisjoner og menneskelig vernekraft enn å iverksette et hvilket som helst materiellkjøp på spotmarkedet.

Dette synet har til sammenligning vært en grunntone i finsk forsvarsplanleg- ging." (Aftp. 29.11.95)

Eller gen.lt. Tønne Huitfeldt (N.M.T. 6-7/-97): "... at Finland med et forsv- arsbudsjett som er mindre enn halvparten av det norske vil opprettholde 2 pan- serbrigader, 10 jegerbrigader og 14 infanteribrigader... vurderer den aktuelle strategiske situasjon slik at det fortsatt er behov for betydelige hærstyrker som kan forsvare ... territorium, - og at de får mer ut av forsvarsbevilgnin- gene enn hva er tilfellet for vårt vedkommende."

Tilbake til Diesen & Narups artikkel (N.M.T. 1/-14:22.20) hvor "for ordens skyld <er> ekskludert den teoritiske mulighet at langtidsplanleggingen blir dårligere og dårligere, og at vi av den grunn får stadig mindre ut av pengene"; d"en massive nedjustering av forsvarsstrukturen som beviselig har vært foretatt i hver eneste fireårsplan lar seg selvfølgelig ikke forklare som et rent ut- slag av svakheter i selve planprosessen."

"Jeg kjenner ikke noe eksempel på at land i tilsvarende geo-strategisk belig- genhet som Norge til de grader har åpnet sitt territorium for militær aggre- sjon som Norge er i ferd med å gjøre med den pågående omleggingen av Forsvaret." (T. Huitfeldt; N.M.T. 11/-03)

"-... De facto dreier det seg om en sakte nedbygging av Forsvaret. Det går sånn passelig rolig for seg, slik at det ikke påkaller den dramatiske oppmerksomhe- ten blant folk flest." (Gen.lt Hjalmar I. Sunde; Aftp. 29.12.97)

"Forsvarsdebatt - skal vi komme til saken?"

Forsvarssjef admiral Haakon Bruun-Hanssens siste rapport har utløst debatt, men ikke om realitetene. Debatten spriker som staur, og dermed får spillerne bak dagens planlegging en lett reise. Landmaktutredningen blir et slag i løse luf- ten, og bakspillerne vil kunne fortsette akkurat som de selv vil. Debatten må snart komme til de essensielle spørsmålene, hvorav det viktigste er: Hvor blir pengene av? Her er noen eksempler:

Forsvaret planlegger at vi skal bli det landet i verden som bruker den største andel av forsvarsbudsjettene på kampfly, på bekostning av alt annet. Ingen de- batt.

Fregattene våre er et særnorsk, kostbart konsept som blant annet bare har en fjerdedel av den luftvern missilkapasitet som er vanlig på moderne fregatter. Lite debatt.

Et hovedvåpen på fregattene skulle være kostbare helikoptre. Den eldste fregat- ten, KNM Fridtjof Nansen, har nå seilt i over 11 år, og ennå er det lenge til helikoptrene er klare. Men helikoptrene har kostet penger i 15 år nå! Litt de- batt, men ikke mye.

På toppen investerer vi i det maritime overvåkingsflyet P-8 Poseidon, uten å vurdere eksempelvis det langt rimeligere, men topp teknologiske svenske Sword- fish.

Selv om vi øker forsvarsbudsjettene til 2 prosent av BNP, vil det ikke bli nok penger til overs til et skikkelig landforsvar. Det er sakens nakne faktum. Det er heller ikke mye debatt om de aller mest kritiske behovene. Debatten om landforsvaret er blitt en særnorsk affære, fjern fra den internasjonale utvik- lingen. Igjen et par eksempler:

I utsatte, langstrakte Norge med vår kyst, vårt terreng og vårt veinettburde sterke luftmobile styrker med store helikoptre anses som landforsvarets vik- tigste kapasitet. Det er bare luftmobile styrker som vil kunne klargjøre for all verden at Norge har kapasitet til i tide å sette inn styrker hvor som hel-

st i landet. Det er knapt noen debatt.

Av samme årsak burde Norge være en ledende småstat på taktiske og mellomstore oppklaringsdroner og lette oppklaringsfly. Vi er nesten jumbo. Knapt noen debatt. <John Berg. Ang. oppklaring/lokal situasjonsforståelse m.v., tilføy B. Braanen, Kl.k. 11.04.17:

"Robert Mood mener antakelsene og forutsetningene i langtidsplanen for forsvaret, som ensidig satser på langtreckende kapasiteter, neppe slår til. I så fall er planen, sier Mood, en "teoretisk illusjon" uten hold i virkeligheten. Hans alternativ er fire stående, fellesoperative mobile kampgrupper, forankret i landsdekkende lokalkunnskap fra etterretning og kyst- og landheimevern. I dag er det Heimevernet som framstår som den mest framtidsrettede delen av norsk landforsvar, fordi lokal situasjonsforståelse og øyeblikkelig sikring av nøkkelpunkter, infrastruktur og personer blir kritisk viktig i en tidlig fase av krise og konflikt. Han ser Heimevernet som den ledende landmakten, med små og litt større mobile hæravdelinger som støtte. Kanskje er det Hæren som bør innlemmes i Heimevernet og ikke omvendt, spør Mood, som til svar fikk Oslo Militære Samfunds lengste applaus denne vårsesjonen."

Berg igjen:> Her må man se sammenhengen: Et lite land, den svakere part, må være overlegen på oppklaring for å kunne sette inn de riktige styrkene på riktig sted til riktig tidspunkt. Det være seg luftmobile styrker, kystjegere eller oppfølgende styrker med artilleri og panser.

Så lenge debatten fortsetter i nåværende spor, kan planleggingens bakspillere gni seg i hendene. De kan bare ture frem." (John Berg; Kl.k. 18.07.17)

HVA RAKER SAKEN SAKEN?

"- for har du ikke noen Gud, hva finnes det da for forbrytelse?" (Fjodor M. Dostojevskij)

"Det har vel sin egen innebygde ironi, når nettopp en dominikaner velger å hente de tankene fra den geniale legenden om Storinkvisitoren i romanen "Brødrene Karamazov".

"Kristus dukker uventet opp i Sevilla på inkvisisjonens tid. Han blir gjenkjent og hyldet av folket, men arrestert og dømt til kjetterbålet av Storinkvisitoren - legenden er i formen maktmenneskets lange anklage mot den stumme arrestanten."

"Dostojevskij ... legger den klarsynte prelaten de sterkeste argumenter i munnen: ... Egentlig hverken tåler eller ønsker mennesket frihetens anstrengelser og ansvar, og kysser takknemlig den faste hånd som avleder dets samvittighet og befri det fra slike tyngende krav." ""Du vet vel," profeterer Storinkvisitoren, "at århundrer vil gå, og menneskeheten med sin visdoms og vitenskaps munn vil forkynne at det finnes ikke forbrytelse, følgelig heller ikke synd; det eneste som finnes er sultne. 'Gi dem mat, først da kan du kreve dyd av dem!' vil de skrive på den fane som de reiser mot Deg, og som vil bringe Ditt tempel til å styrte i grus. Hvor Ditt tempel sto, vil på ny et fryktelig Babels tårn bli bygget".

I sine profetier foregriper altså Storinkvisitoren den mulige maktfullkommenheten i det moderne teknokrati: Brødgiver og undertrykker i én og samme omsorgsfulle instans - Staten vil bli den nye autoritære kirke, maktens demoni vil tre skamløst frem, uten den religiøse forkledning: "... Det vil ende med at de kommer og legger sin frihet for våre føtter og sier til oss: 'gjør oss heller til treller, men gå oss mat!'" (Hallvard Rieber-Mohn; Fra politikk til forbrytelse - Legmannstanker om menneskerettighetene)

Og 'norsk' landbruks- og energipolitikk er naturligvis også del av "saken": Graslandets beitebruk og landbruksstruktur er betydelig skadet ved hjelp av Statens løshunder, men der finnes tilleggsmetodikk: "Mer marked, mindre reguleringer. Men hvordan rimer det med at fellesskapets skattepenger skal brukes til å produsere mer av noe det er overproduksjon på? Med andre ord: Sauebønder skal betale for egen undergang over skatteseddelen. Liberal markeds-teori tilsier at tilbud og etterspørsel finner hverandre i krysset mellom kostnad og hva markedet er villig til å betale. Når dette balansepunktet for-

styrres, f.eks. gjennom statstilskudd, vil prisen presses ned for hele produksjonen alt annet likt. Blant annet derfor skal man være forsiktig med å forstyrre velfungerende markeder. 26

Min konklusjon er dermed som følger: Statsråd Dale er liberalist når det passer han, men målet er åpenbart å gjøre livet surere for norske produsenter, og øke usikkerheten i norsk matproduksjon. Om han ikke lykkes med mindre toll, økte konsesjonsgrenser og fjerning av markedsordningene så må "prinsippene" vike, og han bruker statstilskudd for å oppnå det samme." (Ola Borten Moe; Nat. 26.02.17) Tilbake til Rieber-Mohn:

Rieber-Mohn rekapitulerer noen historie: "Med røtter tilbake til Antikken, 1500-tallet og Opplysningstiden søkte det 19. århundres humanisme en slags optimistisk systematisering av de menneskeliggjørende tanker og verdier i hele den vestlige tradisjon, og innpasset dem i en fremskrittssmyte. Århundrets sekulariserte religion var dogmet om at utvikling egentlig innebærer forbedring og humanisering - det var dét "fremskritt" betydde."

"I stedet for dramaet "Frelse eller fortapelse" setter Opplysningstiden en fornuftsbestemt moral: Med innsikt og opplysning vil nødvendigvis det gode og tolerante menneske vokse frem, i et samfunn der menneskeverdet blir selvinnsende, og altså mer eller mindre begrunner seg selv, uten noe behov for metafysiske bekreftelser.

Vi vet at det var i dette tillitsfulle tankeklime at de klassiske menneskerettighetserklæringer ble til, i annen halvdel av det 18. århundre. Thomas Jeffersons redaksjon av den amerikanske uavhengighetserklæring i 1776 opererer ennå med både en rasjonalistisk, naturrettslig begrunnelse, og en forankring i det religiøse... appellen til Skaperen og Skapelsen i selvsamme tekst <er> selvfølgelig bibelsk tankegods. Den franske menneskerettighets-erklæring 13 år senere bevarer riktignok i sin innledning en referanse til l'Être Suprême, det "Høysete Vesen", en vagt deistisk oppfattet makt. Men det er i denne franske menneskerettighets-erklæring at mennesket virkelig innsettes som eneste herre over sin egen individuelle og kollektive skjebne, og som et vesen fullt forklarlig bare ut fra sin egen natur og historie." "... where God has been substitutet by contemporary Man"; om man minnes A. Manhattan oven.

"I den store, lamslåtte stillhet som inntreffer i 1945 og under inntrykket fra den brede informasjon vi fikk om krigens uhyrligheter - i mangt enda grusommere enn vi visste mens den herjet - er det som om der skjer en siste besinnelse. FN og dets menneskerettighets-erklæring er et resultat av den." (Rieber-Mohn) Men hva slags besinnelse?

"FNs menneskerettighetserklæring i desember 1948 og Europarådets europeiske menneskerettighetskonvensjon som ble undertegnet i 1950 og trådte i kraft i 1953, skapte et nytt ideologisk og moralsk grunnlag for demokratiene og statlig styring. Frem til nå hadde kristendommen med dens bibelske grunnlag vært den dominerende verdimarkøren i Norge." (Dag Kullerud; Bibelen; s.276) Etterkrigstiden ble en "gigantisk materiell gjenreisning", skriver Rieber-Mohn, men "fortsatt en ruinpark hva noen andre av menneskets fundamentale rettigheter og behov angår."

1952. Olav Valen-Sendstad (Moskva og Rom; s.27-8): "Vi slites sønder av kommunisme og fascisme, av ateisme og katolisisme, av materialisme og evangelisk kristendom. Så lenge de protestantiske folk kjenner seg bundet til sin historiske arv, tradisjon, kristendom og kultur, kan disse innflytelser og den megen forvirring ikke få nevneverdig betydning. Helt annerledes blir det fra den tid disse folk åndelig og mentalt taper kontakten med sin fortid. Da dukker ikke bare Moskvas og Roms "5te-kolonner" opp i ly av den politiske og religiøse frihet (som de selv er svorne fiender av), men deres ideer og idealer søkes omplanted i vår jord - og finner alltid øre hos større eller mindre grupper av mennesker som åndelig og historisk egentlig har helt andre forutsetninger. Mest iøyenfallende er dette på politisk og kirkelig område. Med den ateis-

tisk-materialistiske kommunisme og sosialisme kryper den byråkratiske allmakts-tanke og diktaturtendens inn i våre folk, og på bakgrunn av den "modernistiske" teologis fornektelser av grunnleggende kristelige sannheter, kryper den romerske kirketanke, det romerske kirkebegrep inn i de protestantiske kirker – hvilket var umulig om evangelisk kristendom var levende."

Jesu gjenkomst drøyer neppe fire tiår, men the next forty years begynner nå. "The next forty years will be interesting. Socio-economic systems in developed nations are cracking. The nuclear family has mostly disintegrated and the moral character of the nation is in free-fall. Sexual nihilism and revolutionary social perspectives have more or less guaranteed birth implosions in every developed nation. When women have no more children and the men lose reason and faith, you can be sure these nations will not survive. New nations will rise up in their place." (Kevin Swanson; Freedom)

Der følger et grunnlovsrelatert appendiks.

Hvor helhetlighet er kardinalpunktet i en langtidsplan, er rettskilden kardinalpunktet i en grunnlov.

Med hjemmel i ingenting ble Eidsvoldsgrunnloven 21. mai 2012, mot 3 stemmer, tilsidesatt.

Kardinalpunktet i Eidsvoldsgrunnloven er "Statens offentlige Religion", "Den evangelisk-lutterske".

Og vi er i ferd med å innkassere etter fortjeneste fordi vi har oppgitt den kristne tro og henfalt til masse mord (1.Mos.9,6) og perversjoner.

ANBEFALT LESNING

1. Bibelen; Revidert oversettelse av 1930, i mangel av bedre; evt. KJV/Authorized Version 1611,

Alt Guds ord, den hele Skrift, skal leses, men det gjøres neppe på noen dager.

Begyn med begynnelsen; 1.Mos kap.1–11 gir de to første årtusens verdenshistorie. Siden Johannes-evangeliet, Brevet til romerne. Muhammedanere kan også prioritere misjonshistorien i Apostlenes Gjæringer.

D.J. Høgetveit (i prioritert rekkefølge); kommentar-avisa.no under gjestekommentar på oppgitt dato:

2. Which Bible-version does a creationist read?; 17.10.17.

3. Filosofisk biologi. UiO v.s vitenskapen?; 17.10.17.

4. Og hva er konspirasjonen denne gang?; 10.04.17.

5. Hva Karl Marx og John D. Rockefeller har til felles; 17.08.17.

6. Hærpistoler; 11.03.16.

7. Forholdsvis åpent brev til Statsråd Per-Willy Amundsen; 11.02.17.

8. Hitlers akademikere og leger; 01.07.15.

9. Norsk frihet og den store kommune-sanneringen; 30.01.15.

10. 'Smart' strømmåler; Smart for hvem? – Statsråden, forsyningssikkerhet, personvern og folkehelse m.v.; (brev til olje-og energiministeren); 06.11.17.

11. Sverre Diesens kalkulator; 19.09.16.

12. Og svaret er naturligvis som før: Færre norske soldater; 17.07.17.

Samt:

13. Odd Gunnar Skagestad; Krigsstaten Norge – er vi der nå?; Norsk Militært Tidsskrift 2/-15: "Og NATO var en défensiv forsvarsallianse: Ikke minst fra norsk hold avviste man enhver tanke om at alliansen skulle kunne engasjere seg i "out-of-area"-operasjoner." "Norge var ... allerede for snart 8 år siden havnet i en situasjon hvor vi i fullt alvor burde stille oss selv spørsmålet: Hva skal vi med Forsvaret? Var det virkelig dette vi ønsket? Skulle fremtiden bli at Norge skulle ha en krigsmakt, men ikke noe forsvar? Var det dette som skulle bli "Krigsstaten Norge"?

Disse, og lignende spørsmål har i realiteten vært stilt hele tiden mens denne

utviklingen har pågått, dvs. i særlig grad gjennom de siste 15 år. Det er disse spørsmålene som har utgjort kjernen i de sporadiske tilløpene vi har hatt til seriøs forsvars- og sikkerhetspolitisk debatt i det offentlige rom gjennom disse årene. Men fra de ansvarlige myndigheter - forsvarsledelsen, regjering og Storting - har det gjennomgående vært tyst."

14. Øystein Steiro; Hvordan kan vi forsvare oss?; Klassekampen 01.02.17: "... mye kan gjøres innenfor de nåværende budsjetttrammene."

"Steiros sikkerhetspolitikk er så primitiv at den er uniteressant for alle andre enn ham selv". (Prof. Janne Haaland Matlary; Aft. 28.10.06 (sitert av gen.maj. Torkel Hovland; Aft. 08.11.06) Bedre anbefaling kunne vel ikke Steiro ønsket seg.

15. Odd Handegård; Energi-strategien som lurer alle?; Nationen 29.11.17.

16. Kjell Skartveit, forfatter av boken Samlivsrevolusjonen; Når vi ikke skal tro på noe; Dagen 27.11.17: "Vårt samfunn gjennomgår radikale endringer, men sjelden eller aldri diskuteres grunnlaget for det som skjer, at vi i prinsippet har fått en ny religion; troen på alle tings likhet.

I juni i år fikk vi en ny likestillings- og diskrimineringslov." Enn videre: "De gjeldende tre lovene (kirkeloven, trossamfunnsloven og livssynssamfunnsloven) foreslås opphevet og erstattet av en felles lov, og uten særlig debatt forandrer vi på kort tid grunnen for samfunnets etiske utgangspunkt. Regjeringens politiske plattform medfører nemlig at de økonomiske tilskuddene skal være basert på prinsippet om likebehandling. Det betyr i prinsippet at man anser de ulike religionene for å være likeverdige. Vi våger ikke lenger si at noe er sant".

Likestillings- og diskrimineringsloven; "... ved å inkludere familien må foreldre oppdra sine barn i lovens ånd hva angår seksuell orientering, kjønnsidentitet, kjønnsuttrykk og religion, eller som Redd Barna skriver i sin rapport Rettene til LHBTI-barn i Norge: "sterke normer for kjønn og seksualitet er eit grunnleggjande problem for oppfyljing av barn sine menneskerettar. Når barn bryt med slike normer møter dei reaksjonar som gjer at dei vert dårlegare stilt enn andre."

Det er denne ånd som vil prege all håndheving av lover knyttet til seksualitet og religion. Det er en avvisning av sannhet som fenomen, og i slik kontekst blir kristendommen den store taperen. Kristendommen forkynner sannhet og klare normer for seksualitet og samliv, alt sammen uholdbart for politiske partier som hevder alle tings likhet. Det er revolusjonerende endringer vi er vitne til, skal vi begynne å diskutere hva som skjer?"

S"kal vi begynne å diskutere hva som skjer?"

17. Gro Hillestad Thune; Norsk barnevern-makt utenfor kontroll; kronikk, Dagen 10.04.17: "Maktmisbruk, overgrep eller menneskerettsbrudd rettet mot barn eller voksne fra medarbeidere i den norske velferdssektor, kan da aldeles ikke være noe stort problem, tror mange. Jeg kan ut fra nærmere 40 års nærkontakt med barnevernsektoren i Norge, bekrefte det motsatte."

18. En roman; Poul Hoffmann; Over alle ørner; en bok fra adskillige år tilbake: "I utkanten av Frihetsparken i Lysbyen vokste det i gamle dager en liten syresslund med springvann, benker og en labyrint som ble kalt Kjærlighetsstien. Det spesielle ved den var at den svarte til navnet, for den ble nesten utelukkende besøkt av unge par fra bakstreverske hjem hvor familiene ikke hadde skjønnet noe av de nye tider. De oppdro barna på gammeldags vis og innga dem alskens tvangsforestillinger, slik at de ble fullstendig forkvaklet og ønsket å være alene bare de skulle holde hverandre i hånden og se hverandre inn i øynene.... Det ble diskutert iherdig om et moderne, høyt utviklet samfunn i lengden kunne avfinne seg med at de umyndige ble hemmet i sin livsutfoldelse på denne måten og påtvunget kompleks de ville måtte lide under i alle sine dager. På ett bestemt tidspunkt arbeidet rådet med en lov som gikk ut på at unaturlige foreldre skulle kunne bli fratatt foreldremyndigheten og de mishandlede barna bli anbragt på de statlige oppdrageranstaltene som først og fremst var beregnet på biproduktene av Lysprestinnenes virksomhet, men som var blitt stående halvtom-

me etter Ilgos epokegjørende oppfinnelse. Det ble imidlertid aldri nødvendig å anvende loven – etterhvert forsvant det uanstendige fenomenet så godt som helt av seg selv.

Nå er syppresslunden forlengst ryddet og erstattet med et forbrenningsanlegg for gammelt skrap".

"De unga går och söker elden som brann. De går med tomma ögon, som ingenting fann", skrev engang Karin Boye (Vi som inte vågar se).

19. Torgrim Titlestad; Vikingtidens utbrudd: Sagabok 2017 (s.112–3 og s.10 (forord av Øystein Morten): "Motsetningen mellom det norrøne protodemokratiske tingsystemet og det europeiske enekongesystemet med dets iboende totalitære kjerne, overses ofte av forskerne. Som regel er dette hullet i deres kunnskap uttrykk for manglende basisstudier, som i den britiske professor Paul Cartledges omfattende verk, Democracy – A Life, fra 2016. Denne mangelen på innsikt avsløres ved at han har et tomrom i fremstillingen av demokratiets historie mellom 800–1400, et tyngdepunkt i tingsystemets historie."

"På bakgrunn av den.. store europeiske historieforfalskningen og den derpå følgende misfortælsen av vikingene, har det i de senere år kommet krav om at skandinavernene i dag må unnskyldes seg på vegne av sine forfedre for deres grusomhet. Det skjedde spesielt i forbindelse med den store vikingtidsutstillingen i London og Berlin i 2014. Blant annet har det blitt populært å fremstille dem på linje med SS-soldater."

"Merkelig nok har det inntil nå ikke foreligget et eneste verk som har hatt som hovedblikk å finne ut årsakene til denne sentrale perioden i europeisk historie. Fundamentet for en slik forskning var ironisk nok lagt både av Hume, Gibbon og Worsaae for flere hundre år siden. Men i denne boken gis et forslag til et svar: Vikingtiden ble utløst som følge av en sivilisasjonskonflikt mellom det nye sentralistiske kongedømmet under Karl den store og de desentraliserte, protodemokratiske germanske jernaldersamfunnene, samfunn som hadde ligget utenfor romerrikets og senere kirkens kontroll inntil Karl den store prøvde å gjenreise den nye tids romerrike fra 772."

Morten: "De såkalte vikingene kjente godt til fundamentalismen som nærmet seg fra kontinentet. De var truet av et imperium som knuste alle tidligere institusjoner og tankebaner, og som nå ville knuse deres sivilisasjon. Et imperium som ikke nølte med å gjennomføre folkemord. Skandinavernene kunne ikke angripe dette imperiet med en hær, da ville de bli knust. De måtte gjøre noe annet."

APPENDIKS

DEN EVANGELISK-LUTHERSKE RELIGION FORBLIVER ...

"Du skal ikke have andre Guder for mig." (Himmelens og jordens skaper med egen finger i stein; 5.Mos.9,10.)

1. Grundloven; kap. A; Om Statsformen og Religionen; §2.
2. I mai 1814 skrives: "Den evangelisk-lutherske Religion forbliver Statens offentlige Religion."
3. EVANGELISK "kaldes det, der stemmer over ens med Kristi Evangelium. Protestanterne kalder sig evangeliske, fordi de holder sig til Evangeliet som eneste Kilde og Autoritet i Modsætning til Katolikkernes Traditions- og kirkelige Autoritetsprincip".¹
4. LUTTERSK er i essens "Skriften (dvs. Bibelen, Guds Ord) alene, nåden alene, troen alene"; (ikke Skriften og ..., nåden og ..., troen og ...)²
5. FORBLIVER; dvs. "fortsetter å være". Historien går tilbake til før katolske biskop Sigurd hisset til kongemord i 1030;^{2b} bestemmelsen hér sikter 278 år tilbake; Re-formasjon, Danmark / Norge 1536.
6. STATENS OFFENTLIGE³; (ikke "Kirkens offentlige Religion"); Statens, herunder den utøvende magts: "Den evangelisk-lutherske religion bør forbli statens og regentens^{<4>} religion."⁵
7. RELIGION; dvs. gudsyndelse, gudstro. Statens.
8. Grundlovsbestemmelsen er klart definert / avgrenset.⁶
9. 27.mars 2012 innstiller Stortingets Konstitusjonskomité (om ny grl.§2) slik: "Værdigrundlaget forbliver vor kristne og humanistiske Arv. Denne Grundlov skal sikre Demokrati, Retsstaten og Menneskerettighetene."⁷
10. KRISTNE; (avledet av Kristus;) samsvarer med Kristi Ord. "Kristne" må (dessverre) i evt. lovsammenheng defineres (se ovenfor).
11. HUMANISTISKE; av "human", menneskelig; menneskelig-isme. Humanismen "fik navnet h., fordi den vakte interessen for det menneskelige i modsætning til det spesielt kristelige."¹

"Den sterke strømning i åndslivet som vi kaller humanismen er frem for alt karakterisert ved sitt ønske om å fornye åndslivet ved å gå ad fontes, til de gamle kilder - hvilket vil si den klassiske greske og latinske kultur. Nord for Alpene gjelder ropet ad fontes først og fremst Bibelen. Reuchlin åpner adgangen til studiet av hebraisk, og Erasmus fra Rotterdam skaffer den lærde verden det første trykte greske Nytestamente (1516). Erasmus er typen på en bibelhumanist <"bibel-humanist"; en av flere "bindestreks-humanister">. Ved kritisk studium av Bibelen og kirkefedrene ville han finne den samme kristendom. Han ville ikke, som mange italienske humanister, relativisere kristendommen i møtet med antikken."⁸

"Men humanistene sluttet seg ikke til Luther. Deres utgangspunkt var et annet enn hans. Luthers budskap om menneskets fortapthet, om synden og nåden, om lov og evangelium, det hadde de ikke bruk for. Luther var i enhver forstand for "radikal" for dem. Derfor skilte mange av bibelhumanistene lag med Luther, og den største av dem - Erasmus fra Rotterdam - angrep offentlig Luthers lære om den bundne vilje."⁹

12. Humanismen har på sitt beste, "menneskeverd" som utgangspunkt; og da som (utlistrekkelig definert / ikke fundamentert) aksiom¹⁰; jfr. "Skriften alene"s verdi av et menneske.¹¹
13. KRISTNE OG HUMANISTISKE; sammensetter inkompatible begreper; som "grundlag" utelukker gjensidig det ene det annet.¹²
14. FORBLIVER; dvs. "fortsetter å være". Humanismen er i grunnlovs- og statsfundaments-sammenheng nytt og kan semantisk ikke "forblive".
15. VÆRDIGRUNDLAG er ikke klarere å forstå enn (den evt. manglende eller sprikende) definisjonen av dets innhold. Forøvrig et moderne¹³ begrep som ikkekorresponderer med "Religion".
16. Stortingets Konstitusjonskomité's ønskede grundlovsbestemmelse er ikke klart definert / avgrenset.
17. Ad Stortingets Konstitusjonskomité's ønske om å relegere Den evangelisk-lutherske Religion, Statens offentlige Religion:
18. "Religionen" (bestemt form, entall) utgjør referansepunktet¹⁴.

- rettskilden.¹⁵ Dvs. kjernen av "denne Grundslovs Principer" og "denne Konstitutions Aand" (§112.) "Dénne" Grund-lov ... En "Forandring" kan "aldrig modsige denne Grundlovs Principer".¹⁶
19. En effektivt "Forandring" som "modsiger denne Grundlovs Principer" er de facto en annullering av "denne Grundlov". Stortinget er konstituert av Grundloven (§49) og ikke i posisjon til å annullere denne.
20. "Denne <nye> Grundlov <foregir> skal sikre Demokrati, Retsstaten og Menneskerettighetene." Da den har forlatt Frihetens kilde¹⁷, må den med iboende nødvendighet bidra til fortsatt degenerasjon av demokrati, rettsstaten¹⁸ og (de likeledes dynamisk håndterte) "menneskerettighetene".
21. Konklusjon: Stortingets Konstitusjonskomité's fremlagte ønske om ny grunnlovsparagraf 2, modsiger Rettskilden; det er ikke hjemlet i Grundloven; det innbefatter i sitt "Værdigrundlag" inkompatible begreper samt hevder noe nytt "forblive". I sum: Rett, legalt, saklig og semantisk ikke mulig.
22. Etterskrift.
- "I vår tid <(1946)> har vi opplevet at den katolske kirke er blitt stående som fyrstemaktens sterkeste støtte, mens de rene, lutherske land her i Norden vel er blitt de mest demokratiske i verden. Dette er skjedd ved en utvikling som kan sees f.eks. i Hans Nielsen Hauges virksomhet. Ingen kunne være mer lydige mot øvrigheten og den enevelde kongen i Kjøbenhavn. Men han var også lydige mot Guds ord i Bibelen og i den lutherske barnelærdom, derved ble han drevet til å vitne om Frelseren, selv etter at han fikk vite at dette stred mot kongens lov og bud. Ved sitt eksempel er Häuge blitt en drivende kraft i det norske folks strev for opplysning og frihet, for folkestyre mot embetsstyre. Haugianismen ble en vesentlig del av det ånsle som danner den nødvendige grunnvold for hele det demokratiske samfunn i Norge.
- Lutherdommen inneholder to elementer, det forsiktige, konservative, som nødvendig vil bryte med det gamle og som avskyr revolusjon. Det annet element er den evangeliske frihet, som i lengden må føre til tankefrihet og borgerlig frihet. Og dette frihetselementet er sterkest."¹⁹

REFERANSER OG NOTER:

1. Salmonsens Konv.leks.
2. Se hertil "bekjennelsesskriftene" (fastsatt i Christian V's norske Lov 1687; 2-1; Den Apostoliske, Nikenske, Atanasianske og Augsburgske bekjennelse (1530) og Luthers Lille Katekismus.)
- 2b. Sturluson, S.; Soga om Olav den heilage; Samlaget; 4.utg.,3. oppl. 1997; del II, s.99.
3. En "afledning af offen "aaben", egentlig altsaa "hvad der ligger aabent for dagen"."
4. 5.Mos.17,18-20.
5. Konstitusjonskomitéens 8. grunnsetning; 16. apr.1814. (Steen, S.; Det frie Norge; 1814; Cappelen 1951; s.140.
6. Avgrenset mot all annen religion, herunder religion som (med rette eller urette) defineres inne "kristenheten".
7. Sit. etter muntlig kilde.
8. Prof. i kirkehistorie, dr.theol. Wisløff, Carl Fr.; Norsk Kirkehistorie; I; Lutherstiftelsen 1966; s.374.
9. Wisløff, C. Fr.; Martin Luthers teologi; Lunde 1983; s.34.
10. Selvinnlysende påstand; ubestridelig grunnsetning som ikke trenger bevis.
11. Luk.9,25; Es.13,18 (ingen utdefinert); Ez.33,25; 1.Mos.9,5-6; 2.Mos.21,12-14.
12. "Kristne og ..." er ikke stadig "kristne", likesom "Skriften og ..." ikke stadig er "Skriften". Reelt "kristent" er essensielt Kristus-sentrert likesom "humanistisk" er menneske-sentrert; jfr. Rom.1,25.
13. "Verdigrunnlag" synes ukjent i årgangs-oppslagsverk.
14. Tilværelsens eneste fastpunkt: "Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal ingenlunde forgå." (Mat.24,35.)
15. Normerende Norm; "Se, Herrens ord har de forkastet; hvor skulde de da ha visdom fra?" (Jer.8,9.) 5.Mos.17,18-20; 4,6-9.
16. Grunn, begynnelse, opphav; grunnsetning, grunnregel.
17. "Får da Sønnen frigjort eder, da blir I virkelig fri." (Joh.8,36).
18. Men en lovstat kan man fortsatt ha; dét er noe annet.
19. Kirkehistoriker Welle, Ivar; Luthers liv og Luthers tro; Lunde 1946; s.72-73.